Serdengeçti

ALLAH - MİLLET - VATAN YOLUNDA

İÇİNDEKİLER

HEZEYANLAR!

Kur'an-ı Kerîme ve Hz. Muhammed'e türlü isnad ve iftiralar!.. «Geri kalışımızın sebebi, domuz eti yememe-miz, şarap içmememiz» miş! Kur'an'ın âyetlerine «Muhammed'in saçma - sapan fikirleri» diyen bir gazeteci ve avenesine cevabımız....

KANUNÎ DEVRİNDE BİR SEFİRİN HÂTIRATINDAN PARÇALAR!

Türklerin cephesinde kuvvetli bir imparatorluğun bütün kaynakları mevcut! Hiç sarsılmamış, mağlûp olma-mış zinde kuvvetler var. Tecrübe, tatbikat var. Güngörmüş, daima zafer neşideleri söyliyen askerler var. Sabır var, tahammül var; intizam ve disiplin var. İman, birlik, beraberlik var. Bizim cephemizde ise, umumî fuka-ralık, hususî israf, sarsılmış iman, bozulmuş mâneviyat, çürümüş kuvvet ve atalet var.

KIBRIS MESELESİ

Atina ile Kıbrıs arasındaki mesafe, hayalle hakikat arasındaki mesafe kadar uzaktır. Kıbrıslı Türk korkma, yılma!.. Bugün kara kara yazan kalemler, yarın icabederse, al al yazacaktır.

RAMAZAN

Ey Allah'ın zamana akseden lûtfu; ey bizi Allah'a götüren günler!. 30 gün.. 30 bin defa kalblerimizin yıkan-dığı mübarek ay! Yine gel!..

BİR GÜN GELECEK

O gün güvercinlerin ağzında, o gün velilerin vâdinde, ogün boşanan bir ok, o gün dolu bir yelken, o gün yolda bir mektup, o gün telgraf tellerinde haber...

FATİH SULTAN MEHMED'İN YÜCE RUHUNA!..

Ne mutlu o günlere, o tebaya, o hep birlikte uyku ve rahatlık münkirlerine...

CEZAYİR FACİASI

Bu ezilen, mahvedilen insanlar, asırlarca bütün dünyaya ışık ve nur saçan Müslümanların torunları, Endü-lüs medeniyetinin, Gırnataların, Kurtubaların, Elhamraların vârisleridir.

ITRİ'YE MENSUR GAZEL

Sen olmasaydın ey koca Itri! Allah'a yükselen minarelerde okunan ezanlar, bayram sabahlarında gönülleri-mizden gürül gürül sonsuzluğa akan tekbîrler de olmazdı!

NASILMIŞ İSMET PAŞA?

Yücel'le elele vererek, bize ecel terleri döktüren, tabutluklarda zincirlere vurduran sen, damat bey hapsaneyi boylayınca seni de oralarda görür olduk. Nasılmış?!

GÜLÜNÇ HAKİKATLAR

Dünya ve Ahiret - Burs Hazretleri teşrif ettiler..

ŞİİRLER:

Ben doğuluyum!.. — Gün dönümünde.. Kendisi — BenSensiz Edemem.

Yıl 10 Nisan 1957 Sayı: 24

www.ulkunet.com

Gün Dönümünde

Bu gönül yurdunda başlayınca yaz
Bulutlar silinir gün dönümünde.
Bu mevsim ermeyen meyva bulunmaz
Bin meyva bulunur gün dönümünde.

Dallar: salkım salkım eğilir yere
Her biri kapanır aşka, kadere
Durulur bulanmış her coşkun dere
Su kadri bilinir gün dönümünde

Gerçek âşık olan sever meyvayı
Meyvada her gönül bulur Mevlâyı
Haz alıp haz verir Haziran ayı
Sevdalar bilenir gün dönümünde

Yüce dağ başından eksilmez duman
Dağların başıdır âşıka mekân
Gelişir, boy atar, yârda hüsnü an
Yâr ile gülünür gün dönümünde

Aşk ehli olanlar ömrünce duyar
Aşk ehli olmıyan nâmerde uyar
Ne olur, gel dinle hakikatli yâr!
Çok ibret alınır gün dönümünde.

Âşık meyva meyva aşka uzanır
Kâhi hayâl kâhi hasret bezenir
Huzuru tükenir cefa kazanır
Kanlara belenir gün dönümünde.

Yârin bahçesine yadlar girerse
Zaman zaman sefasını sürerse
Âşık yârdan her an cefa görürse
Elbette ilenir gün dönümünde.

Ömrümüz boyunca yâre yâr olduk
Aşkımız var iken biz de var olduk
Kanlı yaşlar döken bir diyar olduk
Bağrımız sulanır gün dönümünde.

Biz ehli kemâle hitap ederiz
Mürşidi kâmile can veren eriz.
Biz âşık kimseyiz aşka gideriz
Olmayan elenir gün dönümünde.

Çakırtaş, kısa kes sözü uzatma
Aşka bilmiyene közü uzatma
Baharsız olana yazı uzatma
Beyhude dolanır gün dönümünde.

Mehmet ÇAKIRTAŞ

NOT: Şairin son yayınlamış olduğu «Gün Dönümünden Sonra» isimli eserinden alınmıştır. Sipariş adresi: Mehmet Çakırtaş, Merkez P.K. 290, ANKARA.

S O R

Hayatta her olana bir tek cebheden bakma
Cevizin dışı yenmez, fakat içi tatlıdır.
Her aşikâr olanda bir başka sır saklıdır.
Bunu ârîflerden sor.

Bir kalbi kırarsında bir şey olmadı dersin
Kırılan bir kâsedir bunu nasıl eklersin?
Kim ayak altındaysa birde sen tekmelersin
Git de âcizlerden sor.

Tüylerin ürpermezmi bir yetimin gözünden
Dâne dâne akarken billûr gibi inciler
Bulutlu semasından hangi sebeble iner.
Ağlayan yetimden sor.

Senin çocuk elinde çikolata dolaşır
Benimki mahzun mahzun bakarken karşısında
Yokluğu kebabcının et kokan çarşısında
Dolaşan fakirden sor.

Somyalı karyolada yatmak sana güç gelir
Ayağın yara olur çorabın dikişinden
Benim çarığım kurur ağustos güneşinden
Gel ayaklarımdan sor.

İpek yorgan altında belki sen uyumazsın
Daha yükseklerinin kurarak hülyasını
Ben yatakta dört büklüm ne çekerim duymazsın
Ufak yorganımdan sor.

Sen hususi taksinde uyur gibi giderken
Motörün sıcağından başın döner şekerim
Ben güneşin altında yürürken ne çekerim
Gezdiğim yollardan sor.

Sen mehtabta plajda güzellerle başbaşa
Dolaşırsın mestâne biri olmazsa biri
Ben evlenmek kasdiyle kime gitsem git geri
Kırılan kalbimden sor.

Bu hayat bilmecesi müşkûldür bunu çözmek
Hisli bir kalb işidir bu acıları sezmek
Her yiğidin kârımı kalb âleminde gezmek
Gir de derûnumdan sor.

Fakirler zengin olsa çirkinler olsa güzel
Üstün vasfı olmasa kimsenin hiç kimseden
Ne yardımlaşma olur ne birtek hürmet eden
Bu sırrı mevlâdan sor.

Hicabi AĞAGİLLER.

D İ K K A T !

MÜSLÜMAN — TÜRK ÇOCUĞUNUN ŞİİR KİTABI

Çocuklarınıza dinî, millî hisleri aşılıyacak olan bu kitap
ÇIKMAK ÜZEREDİR

www.ulkunet.com

Hezeyanlar!..

KUR'AN-I KERİME VE Hz. MUHAMMED'E TÜRLÜ İSNAD VE İFTİRALAR! GERİ KALIŞIMIZIN SEBEBİ DOMUZ ETİ YEMEMEMİZ VE ŞARAP (İÇMEMEMİZ) İMİŞ (!)...

Ankara'da, dinimize, mukaddesatımıza, milliyetimize her vesile ile saldıran, son derece mütecaviz, solcu «Son Havadis» isminde günlük bir gazete çıkar. Çıkaran Gaziantep'te söylediği bir nutukta: «Biz müslümanlığı toprağa gömdük; bunlar hortlatmak istiyorlar» diyen C.H.P. nin eski Ticaret Bakanı Cemil Sait Barlas'tır. İşbu Cemil Sait Barlas müslüman, islâm kelimesini gördü mü tüyleri diken diken olur. Meselâ ajans haberleri, Bağdat Paktından bahsederken «dört islâm devleti» demiş! Derhal basar feryadı: «Lâik Türkiye Cumhuriyeti nerede?», «Biz Müslüman devlet miyiz?»

Hey gidi devletli, devletçi sosyalist sabık Bakan.. Ne olmuş, Müslüman İslâm devletleri deyince.. Sen Allahın günü, «Kurtuluş soldadır, solculuktadır..» gibi mütemadiyen yazılar yazıyor, bol bol içini döküyorsun da, Müslüman bir milletin kurduğu devletten bahsedilirken «İslâm» kelimesi kullanılmış... Buna niçin tahammül edemiyorsun? Anayasa, Baba yasa... Anladık mevcut anayasayı; sen ve senin gibi, tâyinle Meclise biriktirilen insanlar yapmadı mı? Sizin 6 okunuzu Anayasaya millet mi ithal etti, siz mi? Siz o zaman Meclise, seçimle mi gelmiştiniz?...

Sosyalist devletçi patron, istediği zaman solculuğu istediği gibi savunur, bu memlekette ses çıkmaz.. Bununla da kalmaz, eli altında kendi yetiştirdiği, çileden, dinden, imandan çıkardığı çocukları harekete geçirir. Bunlar Moskova'daki din, vicdan hürriyeti katillerinden daha serbest, daha hoyrat bir şekilde Türkiye'de 24 milyon, dünyada 500 milyon insanın inandığı mukaddes şeylere, Kur'an'a, Hz. Muhammed'e bol bol söverler. Gerek «Son Havadis» gazetesi, gerekse haftada bir çıkan «Pazar Postası» nda bu solaklar fikir, ilim, sanat perdesi arkasında menfur bir ideolojinin tellallığını yaparlar. Ezbere konuşmadığımızı göstermek için, okuyucularımıza «Son Havadis» gazetesinin 13 Ocak 1957 Pazar tarihli sayısından, su yürekler acısı, iğrenç yazıyı aynen alıyoruz:

Gazetenin ikinci sayfasında DÜŞÜNCELER sütununda «Aydın Kişinin Sorumu» başlıklı Ataç Türkçesiyle kaleme alınan bu yazıda şu hezeyanlar sıralanıyor:

«Türklerin uygarlığını inceliyen Batılı bir bilim adamı bilhassa İslâmiyetin Türklerce kabulünden sonra uygarlıkta - medeniyette diyecek herhalde - geri kalışımızı üç sebebe dayandırıyor:

1 — Grek ve Lâtin klâsiklerine sırtımızı çevirmemiz,

2 — Şarap içmememiz,

3 — Domuz eti yememiz.

Bu üç konu üzerinde düşünmelerini ve kendilerine göre çözümleme ve yorumlama yapmalarını okuyucularımıza bırakıyoruz. Grek ve Lâtin klâsiklerine sırtımızı çevirmiş olmamızın da, şarap içmeyip domuz eti yememizin de uygarlığımız üstünde ne gibi etkiler yapmış olduğunu şüphe yoktur ki bir bakteriyoloji profesörü ile, düşünceleri din kitaplarının dışına çıkmamış bir köy imamı aynı yönde ve yetkilerde yorumlıyamaz!.. Şahsî kanaatimiz batılı araştırıcının gerçekten haklı olduğu yönündedir.

Türk ulusunun «çakmak taşı ile deri yüzme» devrelerini, kırılmış gramofon plâğı gibi fırlatıp attığına inandığımız için, hâlâ ortada duran koyu din yasaklarına rağmen, batının görüşü üzerinde duracağız. Yukarıya aktardığımız başlıca üç sebep batıda söylenmiş olduğuna göre, artık bunların tartışılmasını yasaklıyacak herhangi bir perde tanımayız. Böyle bir yasaklama perdesi tanındığı sürece yerimizde nasıl mıhlanıp kaldığımız, ulusumuzun geçmişinde görülmektedir. Yanlış yolda daha çok ısrar etmenin mânâsızlığı da anlaşılmıştır.

Grek ve Lâtin klâsiklerine sınır kapayışımızın nelere malolduğunu göstermek için lâfı uzatmaya lüzum yoktur. Donuk kalmış düşünce ve görüşlerimizin İsmet İnönü ile Hasan Ali Yücel'in elele vererek Eğitim Bakanlığı bütçesinin bir parçasını klâsiklere ayırmalarından sonra ne derecede geniş ufuklara yayıldığı artık bugün aydın tabakaya yakın çevrelerde bilinmektedir. Doğu mis-

www.ulkunet.com

tisizminin etkisi altında kalmış Divan edebiyatının yanında halk edebiyatımızın dumura uğrayışı, Batı klâsiklerinden yoksun kalmış bir ulus için apayrı bir üzüntü ve gerileme sebebi olmuştur. On altıncı Yüzyılın Luther ve Calvin'i bir yüzyıl sonrasının Descartes ve Bacon'ı bir köşeye bırakılsın, Petrark'ı bu ulus ne zaman tanımıştır? Daha doğrusu İslâmiyetin «günahlayıcı» kuralları neyi, ne zaman tanıma izni vermiştir? Halen, örneğin, Goethe'nin Faust'unu, örneğin Shakespeare'in Atinalı Timon'unu okumuş kaç aydın vardır?

Şarap içilmesini, domuz eti yenmesini yasaklıyan Muhammed'in İslâmiyetidir. Arabistan sıcaktır; sıcak kuşakta - iklimde diyecek - fazla yağlı et yenmez diye domuz etini yasak etmek gibi saçma düşünceleri Kur'ana yazdırmak Muhammed'e nasip olmasaydı hakkında konuşmaz ve «günaha» girmezdik. Oysa ki İslâmiyetin savunucusu Muhammed, bir yönde bu yeni dinin «beşerî» bir din olduğunu söylerken diğer yönde bu dine inanmlara domuz etini ve şarabı yasak etmiştir. Muhammet, Arapların müslüman olacaklarını düşünmüştür de örneğin - meselâ imiş - günün birinde Sibiryalı ulusların Müslüman olabileceklerini neden düşünmemiştir? O günün coğrafî bilgisini hesap ederek, Muhammet, dünyanın Arabistan'dan başka toprakları olduğunu ne bilsindi» demek de pek sudan bir savunma olacaktır. Nedenini de söylemeğe çalışalım.»

Bu fikri, uslûbundan, uslûbu fikrinden düşük makale (1) burada bitiyor. Bundan sonra ne herzeler savurdu bilmiyorum.. Takip edemedim. Fakat bukadarı bile bu yazının iğrençliğini göstermeğe kâfi...

Bir kere hiçbir batılı ilim adamı böyle saçma sapan bir mütalâada bulunamaz. Domuz eti yememekle, şarap içmemekle medeniyetin ne gibi bir alâkası vardır?! Sayın bay bu fikri hangi garplı âlimin kitabından almıştır, bize gösterebilir mi?

Hayır, bu ve bunun gibi münkirlerin âdetidir. Kendi saçmalarını meçhul bir âlime izafe ederler, «bir garplı şöyle diyor, bir garplı böyle diyor» diye, akılları sıra milleti kandırmaya çalışırlar. Kimmiş o garplı bir görelim!.. Garp ve garplı bukadar beyinsiz ve seviyesiz değildir. İlim adamı sokaktan yetişmez, ideoloji bezingânlarının arasından çıkmaz!! Bay yazıcı, «yukarıya aktardığımız başlıca üç sebep batıda söylenmiş olduğuna göre artık bunların tartışılmasını; yasaklıyacak herhangi bir perde tanımayız...» diyor. A çocuğum, senin en hafif tabiriyle nasıl bir perdesiz olduğun belli.. Ama yukardaki saçmaları farzımuhal - olmaz ya - bir batılı söylemiş olsa dahi, sen onu Türkiye'de çıkan bir gazeteye aktarıp, ona hak verip üstelik, bu milletin inandığı mukaddes şeylere söğüp saymaya mezun musun? Bu hakkı nereden, kimden alıyorsun?

Batıda Türkler ve müslümanlar için söylenilmiş okadar ağır sözler, okadar ağır isnad, tezvir ve iftiralar var ki.. Bunları batılılar söylemiş diye bağrımıza mı basacağız?!

«Grek ve Lâtin klâsiklerine sınır kapayışımıza .!» gelince, sana şunu söyliyelim ki, Avrupa'da rönesansın doğmasına, kadim klâsik Yunan eserlerinin tanınmasına müslümanlar sebep olmuşlardır. Başta J. J. Rousseau olmak üzere bunu bütün Batı âlemi tasdik ediyor.

Diyorsun ki:« Donuk kalmış düşünce ve görüşlerimizin İsmet İnönü ile Hasan - Âli Yücel'in elele vererek, Eğitim Bakanlığı bütçesinin bir parçasını klâsiklere ayırmalarından sonra ne derece geniş ufuklara yayıldığı artık bugün aydın tabakaya yakın çevrelerde bilinmektedir.»

Evet aslanım, İsmet İnönü ile Hasan - Âli Yücel elele vererek işte senin gibileri yetiştirdiler. Yine İsmet İnönü ile Hasan Âli Yücel elele vererek C. H. P. ni yıktılar. Yine İsmet İnönü ile Hasan Âli Yücel; Emile Zola, Maksim Gorki gibi materyalist ve komünistlerin düzinelerle eserlerini, bu fakir milletin kesesinden, binlerce, onbinlerce, hattâ yüzbinlerce lira harcıyarak tercüme ettirip bastırdılar.. Yaydılar. İşte sen onların eserisin. Maşallah çok güzel yetişmişsin. Sen şu «klâsikler» hikâyesinden vazgeç de biraz Türkçe öğren.. Biraz edep öğren.. Biraz hayâ et.. Kendin inanmıyorsan bile, başkalarının inançlarıyla, dinimizle, kitabımızla, peygamberimizle - Muhammet'in diyerek oynamaya kalkışma!.. Bu insanlığın da, medenîliğin de ilk şartıdır. Bunu anla... Ve nerede olduğunu, hangi milletin ferdi olduğunu unutma. Şuna bak hele sen! Şu hezeyanlara bak!

«Şarap içilmesini, domuz eti yenmesini yasaklıyan Muhammet'in islâmiyetidir. Arabistan sıcaktır. Sıcak kuşakta fazla yağlı et yenmez diye domuz etini yasak etmek gibi saçma düşünceleri Kur'an'a yazdırmak Muhammet'e nasip olmasaydı «günah» a girmezdik!..»

Nüfusunun yüzde 97 si Müslüman olan bir memlekette bu nasıl söylenebilir? Ey C. Müddeiumumisi nerdesin? Bunlar, bırakalım vicdanımızı imanımızı, bunlar elimizdeki kanunlar muvacehesinde dahi suçtur... Bir milletin dinine, Kitabına «saçma sapan fikirler» diye söğülmez. Bu âmme vicdanına yapılan apaçık bir tecavüzdür. Ey savcı nerdesin?

SERDENGEÇTİ

www.ulkunet.com

RAMAZAN

Bu yıl da, mübarek Ramazan, öksüz ve garip Anadolu'ya, bir Tanrı misafiri gibi sessizce geldi. Onun gelişini radyolarımız, gazetelerimiz haber vermedi. Bayraklar asılmadı. Toplantılar yapılmadı, nutuklar çekilmedi. Din ve iman gayretinin kurtardığı bu topraklarda Ramazanlar ve dinî bayramlar, kendi haline bırakılmış yetimler gibidir. Varsın böyle olsun.. Bizim alâyiş ve nümayişle işimiz yok.. Biz, mümin, bağrıyanık Anadolu halkı, bu tanrı misafirlerini, bu yetimleri gözyaşlarımızla bağrımıza basıyoruz.

Şu anda mağripten maşrıka kadar uzayan ülkelerde milyonlarca insan, 1400 sene evvel sahraların ortasında doğan bir güneşi seyrediyor. Hira dağından yükselen sesi, ulu peygamberin sesini dinliyor. Günün beş vaktinde onbinlerce minareden ufuklara kadar yayılan ses onun sesidir, Minareler, şerefeler, onun şerefine, onun aşkına yanıyor. Kalblerimizin, gönüllerimizin saltanatı onundur. Dudaklarımız onu söyler, avuçlarımız ona doğru açılır. Her yerde, her şeyde, her zaman o var!.. Bu susuzluklar onun için, bu intizarlar onun içindir.

Ramazanda iftara yakın zamanlar, duaların, dileklerin kabul olunduğu, intizar ve yalvarışlarla dolu o harikûlâde anlar ne hoştur! Besmele ile başlanıp şükürle biten yemekler, nimetler, Allah'ın insanlara lûtfettiği dünya nimetleri ne hoştur! Sonra teravih namazları... Uzun ibadetler.. O tekrar tekrar Allahın huzurunda duruşlar, tekbirler, rükûlar, secdeler.. Yerle bir oluşlar... O aslına dönmenin, Rabbine kavuşmanın bütün yolları.. Namazlar.. Namazda her hareket insanı Allah'a götürür..

«Öl ki dirilesin, kul-köle ol ki âzad olasın, kendini unut ki hatırlanasın» buyuruyor büyük Mevlânâ!...

Ramazanın her saniyesi, her ânında, Yaradana kul olma, kendini unutma, nefsini öldürme var. Bu kul oluşta sonsuz ve ebedî hürriyet var..

Oruçtan ve namazlardan sonra insan bambaşka bir âleme göçer. Bütün kesafetlerden sıyrılır: âdeta ruh olur. Ramazan maddenin ruha teslim olduğu aydır. Ruhun vus'atine, ruhun saltanatına mâni olan engeller ısrarla, sabırla yıkılmıştır. Ulu peygamber nefisle mücadeleye, «Cihad-ı Ekber» Büyük Cihad demiştir. Bunu başarma, ihtiraslarla mücadele az şey midir?!

Sabaha karşı uyanışları: Sahurlar.. Bir başkalık ve değişiklik!.. Milyonlarca insanın bir anda, içten gelen bir emirle, tatlı uykularını, seve seve terkedişleri.. Din ne büyük kuvvet!.. İslâmiyet ne büyüük din! Onun yerini hiçbir şey tutamaz!..

Şafak söker: Mü'minler yine Allah'ın divanındadırlar. Açılan gök kapıları, kalb kapıları... Mavi aydınlıklarda eriyen, Tanrıya ulaşan gizli niyazlar.. Yeni doğuşları, yeni duyuşlarla karşılamak! Gündüzleri açlığın verdiği sermestiler: Kuruyan dudaklar, yaşaran gözler, titriyen kalbler!

Ramazan: Ey Allahın zamana akseden lûtfu..

Ey bizi Allah'a götüren günler... 30 gün.. Otuz bin defa kalblerimizin yıkandığı mübarek ay! Yine gel!

Osman YÜKSEL

Bir Gün Gelecek

Çok uzak, çok uzak bir gün gelecek.. Bir gün gelecek; çok yakın, çok yakın bir gün gelecek. O gün yarından yakın, o gün yüzyıllardan uzak... Ama o büyük gün muhakkak gelecek.. O gün bir nur topu gibi uzak gecelerin sabahında ışık ışık doğacak...

O gün nal şakırtılarıyla, fırtına uğultularıyla, silâh sesleriyle gelecek.. O gün, gülün tomurcuğunda, rüzgâr fısıltısında, ufuk pırıltısında, o gün gölgemizde, o gün kapımızda, o gün önümüzde, o gün herşeyimizde..

Esrar çözülecek, büyü bozulacak, Türk ruhunun muazzam volkanı konuşmaya başlıyacak. Bu ihtiyar acun yıllarca böyle dönecek.. Ya ben, ya çocuğum, yahut da torunumun torununun torunu o günü karşılıyacak...

O gün güvercinlerin ağzında, o gün velilerin vâdinde, o gün boşaman bir ok, o gün dolu bir yelken, o gün olgunlaşmış bir başak, o gün yolda bir mektup, o gün telgraf tellerinde haber...

Müjde onda, hayat onda, belki fâni vücutlar değil, fakat ölümsüz Türk Milleti, o güne muhakkak kavuşacak.. İşte o gün, o büyük gün, o mübarek gün: Cihanın sağır kulağı, Altay Dağlarından, Orta Asya ufuklarından ezan sesleri işitecek...

O gün, o mübarek gün, muhakkak gelecek..

Ali Rıza AKDEMİR

www.ulkunet.com

ITRİ'YE MENSUR GAZEL

Ey, asırlardanberi beste ve mızrabile milletinin gönül miracında taht kuran büyük cihangir; Ey, aşk ve vecit kainatına medar olan yüce sultan; Ey, Kehkeşanlarla seyyarelerin ışıktan kucağına mekân kuran üstad-i âzam; Ey, Allahın, «Sen olmasaydın, sen olmasaydın eflâkı yaratmazdım» dediği peygamberler peygamberinin ümmetinin bestelediği «Ezan»larla, «Tekbîr»lerle, «Âyin»lerle, «Na't-ı şerif»lerle ve «Sallualâ»larla îman mihrakı etrafından pervaneleştiren mâna burcu! İslâmiyet, senin ilâhî bestelerinle pâyidar olup yedi iklim dört bucağa yayıldı. Cihan padişahı Fatihler, Yavuzlar, Kanuniler ve daha nice gaziler, senin aşkla alevi, îmanla vecdi, erlikle sihri aynı kapta yuğurarak renk ve mâna verdiğin «Allahuekber» sadalarınla bir gökten bir göğe haykırıp serhatlarda at oynattı. Böylece, Hak, bâtıla, şeref nâdanlığa galip geldi; Tanrının alnından öptüğü Türk milleti zafer ve sevincin zevkine kandı.

Sen olmasaydın evet, sen olmasaydın koca Itrî, Allaha yükselen minarelerde okunan ezanlar, bayram sabahlarında bütün müminlerin tek bir kalb ve bir ağızdan söyledikleri «Tekbir»ler, teravih namazlarında ehli islâmı şevk ve istiğraka garkeden «Allahümme salli»ler sonsuz mesafelere, sonu yok göklere ve sınırsız ufuklara yükselemezdi! Sen, Türk'e öyle bir silah-ı mânevî bıraktın ki, Garbın bütün hüner ve hilesi onun yanında âciz ve perişan kalır!... Bütün bir kavmi, bütün bir câmiayı ve bütün bir nesli nağmeden kementlerle gayede bir, hedefte bir dâvada bir hâle getiren dahî-i kebîr yalnız sensin!. Senin nâmütenahî sihrine belbağlamıyan, nâdide san'atını alkışlamıyan ve lâhutî nağmelerinle sarsılmıyanı ben, benden sayamam!... Seni anmıyan, sana yanmıyan ve seni duymuyanlar kendi bedbahtlıklarına ağlasınlar... Senin bağlıyan, dağlıyan ve çağlıyan mızrabın dururken. Garbın üçbeş simasını hâlâ kalemlerine mevzû, kalplerine huşû ve zevklerine duygu yapanlar düştükleri dalâlet gayyasından kurtulamıyan ezelî ve ebedî öksüzlerdir!. Gerçi kitabın yok, fakat bestelerin var; kalemin yok, mızrabın var; kerametin yok, «Tekbîr'in var!... Bak, seni senin soyundan olan şair Yahya Kemâl nasıl anlatıyor:

«Büyük Itrî'ye eskiler derler,
Bizim öz musikimizin pîri;
O kadar halkı sevkedip yer yer,
O şafak vaktinin cihangiri,
Nece bayramların sabah erken,
Göğü top seslerile gürlerken,
Söylemiş saltanatlı Tekbîr'i.»

Varsın seni Frenk medyumları anmayıp anlamasınlar ne çıkar? Sen, öyle bir hükümdarsın ki, nurdan hâleler arasında rakseden Zühalde bile adın söylenir; fezayı bir uçtan bir uca kucaklıyan Kehkeşanlarda bile ruhun filizlenir. Meyus ve melûl olma Itrî ki, yüce ismini beşikten mezara, mezardan haşre kadar mukaddes bir âyet gibi tekrarlıyacak olan vefalı evlatların var.. Seni sevmek, seni yâdetmek bir nevi ibadettir bize.. Bizi bu sevgiden hiç bir telkin ayıramaz!.. Seni her seher eflâke serçeken minarelerde yanık sesli hâfızların okudukları ezanlarda dinlemeye doyamam Bestelediğin bin kadar eserden maalesef, bugün elimizde ancak 36 tane eserin var. Sebep ve mes'ul kim, öyle mi? İhmal ve maziyi inkâr hastalığı!. Senelerdenberi Garbı methedip ecdat yâdigârı ne varsa zemmetmekten bıkıp usanmadık. Bu yüzden değilmidir ki, musikimiz de imparatorluğumuz gibi çöküp gitti. Biz ki, vefasile, sadakatile mâruf sultan-ül beşer bir milletiz. Musikimizin bu izmihlâli bizim kadar Buhurizade Mustafa Itrî'nin, Hamamizade İsmail Dedenin, bir kelimeyle cümle eslafın ervah-ı azizini de meyus ve mükedder etmiştir. İşte Münir Nureddin, bugün o mutantan ve muşaşâ musiki saltanatının üzerinde yeni bir kâşane inşa etmekle meşguldür.

Ey, bizleri:

«Tûti-i mûcize gûyem ne desem lâf değil
Çerhile söyleşemem âyinesi sâf değil;
Ehli dildir diyemem sînesi pâk olmuyana,
Ehli dil, birbirini bilmemek insâf değil.»

yakuttan güftesile uhrevî âlemlere yükselten muazzez Itrî! Bu mensur gazelle ruhu şâd, san'atın bermurâd olsun!...

Nafiz SEVİLEN

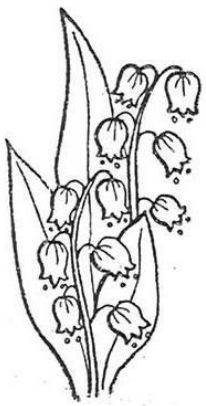

BEN SENSİZ EDEMEM

**Ben sensiz edemem edemem,
Yanından bir yere gidemem!.
Bin yıl dursam bıktım demem...
Ben sensiz edemem edemem
Yanından bir adım gidemem!**

**Huh!. desem canım çıkacak
Feryadım gökleri yıkacak
Gözlerimden kan akacak
Ben sensiz edemem edemem
Yanından bir yere gidemem!.**

**Ta.. yürekten vurulmuşum
Ölmüş ölmüş dirilmişim
Bak yerlere serilmişim
Ben sensiz edemem edemem
Yanından bir yere gidemem!.**

**Bir defacık geldiğin yok!
ne haldeyim bildiğim yok
Beni kale aldığın yok.
Ben sensiz edemem edemem
Yanından bir yere gidemem.**

**Tozu dumanı katmışım,
Arı, nâmusu atmışım,
Batmışım iyice batmışım!.
Ben sensiz edemem edemem,
Yanından bir yere gidemem!.**

**Ölen olmuştur bir kerre
İstersen öldür bin kerre,
Aldırmam zerre kadar zerre!.
Ben sensiz edemem edemem
Yanından bir yere gidemem,**

**Hürsün istediğin kadar hür,
İstersen gel yüzüme tükür,
Derim ki: yarabbi çok şükür
Ben sensiz edemem edemem
Yanından bir yere gidemem**

Garip AŞIK

www.ulkunet.com

KIBRIS

ATİNA İLE KIBRIS ARASINDAKİ MESAFE HAYALLE HAKİKAT ARASINDAKİ MESAFE KADAR BÜYÜKTÜR BİZ KIBRIS'I ANADOLU'DAN GÖZLERİMİZLE GÖRÜYORUZ!..

Kıbrıs adı 4-5 sene evveline kadar bir adadan ibaretti. Coğrafya derslerinde, haritadan burasının Akdenizde bir ada olduğunu biliyorduk!.. 4-5 yıldır Kıbrıs sadece bir ada olmaktan çıktı!. Bir dâva haline geldi. Kıbrıs için Anadolu Türklüğünden kopan büyük heyecan dalgaları, onu Anadolu ile tekrar birleştirdi. Coğrafyanın yapmadığını millet yaptı.

Jeoloklara göre, Kıbrıs Anadolu'dan ayrılmış bir parçadır. Bu ilmî bir hakikattir. Haritaya bakılsın: Kıbrıs adeta bir ucuyla, parmağıyla İskenderun körfezini göstermektedir. Bu haliyle, yeşil ada sanki "ben oradan ayrıldım, ben orayı istiyorum" demektedir. Bu bir..

İkincisi: Bu ilmî ve coğrafi hakikatın hemen arkasından tarihi hakikat gelir. Daha düne kadar Kıbrıs'ta Rum ekaliyette idi!. Plebisit hiçbir şeyi ifade etmez!.. Bu gün biz bir çok yerlerde ekseriyet olduğumuz halde, üstelik bu topraklar, coğrafya, tarih bakımından bizim ayrılmaz bir parçamız olduğu halde, bu memleketler başkalarının idaresi altındadır.. Şarktan garba doğru sayalım: Çin Türkistanı, Rus Türkistanı, Özbekistan, Türkistan, Dağıstan, Azerbaycan (Rus idaresi altında) Azerbaycan (İran idaresi altında) Başkurtların, Yakutların, Tatarların, aslında hepsi Türk olan bu insanların yaşadığı memleketler; hatta garbi Trakya'nın bir çok yerleri ve hatta Bosna - Hersek taraflarında ekseriyet Türk - İslâm olduğu halde.. Bizim elimizde değil!

Yunan Ortadoks kilisesine ve Atina'daki haddini bilmezlere sunu hatırlatalım ki. kendileri bu günkü varlıklarını dahi bize borcludurlar!.. Yunanlılar başkalarının toprağına göz dikecekleri yerde. Rus-Slav akınlarına karşı kendi topraklarını korusunlar...

Atina da dahi kendine hükmedemiyenler, nasıl olurda burnumuzun (Anamur burnu) dibindeki memlekete hükmedebilir!..

Yunanlı ötedenberi hayal adamıdır. Daha dün kendi toprağında bile ekalliyetken. Yunanistan denilen ver. birkaç Türk büyüğünün vakfı iken. Anadoluyu istilâya. Bizansı ihava kalkmıştı!.. Netice malûmdur.. Atina ile Kıbrıs arasındaki mesafe hayalle hakikat arasındaki mesafe kadar büyüktür. Biz Kıbrıs'ı Anadoludan gözlerimizle görüyoruz.

Yunanlı, Ege denizine, bir duvarın yıkıntıları gibi dökülen, Anadolunun parçası olan adaların, nasıl olupta kendisine bırakıldığına şaşsın!. düşünsün ve şükretsin!.. Kıbrıs'ın karşısında Anadolu, 7 milyon Rumun karşısında 25 milyon Türk var!.. Bütün dünyaya mantık denilen şeyi öğreten, Aristoyu yetiştiren bir milletin, bu kadar mantık dışı, akıl dışı sürüler haline geldiğine şaşmamak mümkün mü? Ne Atina sokaklarında kopan yaygara, ne "Din bir afyondur" diyen Allahsız ve ahlâksız bir rejimin kölesi, kulu, ümmeti haline gelen Ortodoks kilisesi, Anadolu sahillerinden yeşil bir defne dalı gibi Akdenize uzanmış, Yeşil adayı bizden koparamaz!.. Ayıramaz!..

Kiliseden evvel, palikaryadan evvel, Kıbrıs hakkında konuşacak, hüküm verecek ilimdir, akıldır, mantıktır, coğrafyadır; tarihtir! Nihayet 25 milyon Türktür!..

Akdeniz kıyınlarından 25 milyon Türk 50 milyon kolunu şöyle bir uzatsa, Kıbrıs yeşil bir çınar yaprağı gibi avuzlarımızın içine düşer!..

Kıbrıs'lı Türk! Korkma! Yılma!..

Bu gün kara kara yazan kalemler, icabında senin yolunda yarın al al yazmasını bileceklerdir!..

Serdengeçti

KENDİSİ

Güller ahına bürünmüş
Diyor aşkım.. aşkım.. aşkım
Bülbül haliyle görünmüş
Diyor aşkım.. aşkım aşkım..

Ateşi yakmış otları
Alev sarmış bulutları
Bedbahtları mesutları
Diyor aşkım.. aşkım aşkım..

Gök dibinde ışık olmuş
Dalgalanmış göle dolmuş
Bağrım içinde yer bulmuş
Diyor aşkım.. aşkım aşkım..

Yanmış içim dışa dönmüş
Tatlı canım şişe konmuş
Dilim bu ateşe dönmüş
Diyor aşkım.. aşkım aşkım..

www.ulkunet.com

Osmanlı Tarihinden Sayfalar

Kanunî Devrinde Bir Sefirin Hatıratı

1559 yılı Haziranının 5 inde Kanuni Sultan Süleyman'ın İstanbul'dan hareketini seyredebilmek mazhariyetine eriştim. Bu muhteşem ordunun geçişini seyretmekten fevkalâde mütelezziz oldum. Guraba ile ulûfeciler atlı olarak ikişer ikişer geçiyorlardı. Sipahiler tek sıra halinde idiler. Padişahın maiyetindeki süvarilere bu isim veriliyor. Türk süvarileri pek garip bir manga arzederler. Bunlar iyi cins atlara binerler, atlarının takımları nâdide taşlar ve gümüş sırmalarla işlenmiştir. Elbiseleri altın ve gümüşle işlenmiş pırıl pırıldır. Bu esvapları ipekten veya atlastan yapılmıştır. Renkleri al, mor ve yeşildir. İki taraflarında güzel birer kılıç vardır. Birisinde yay durur, ötekinde açık renge boyanmış oklar taşınır. Bunların hepsi ince bir zevkle, nefis bir şekilde Babil işçileri tarafından yapılmaktadır. Sol kola takılan müzeyyen kalkanlar da böyledir. Süvarilerin sağ ellerinde hafif bir mızrak bulunur. Bunlar hep yeşile boyanırlar. Bellerinde murassa bir kılıç asılıdır. Eğerde de çelik bir sopa sarkar. Siz bana bukadar silâhı ne yapacak diyeceksiniz ama Türkler bu silâhların hepsini kullanırlar. Ahval neyi icabettirirse onu kullanırlar. Harblerde ve daimî talimlerle geçirdikleri tecrübeler ve yaptıkları mümareseler sayesinde bunların ne yaman bir asker olduklarını bilmem söylemeğe lüzum var mı? Türkler başlarına sarık sararlar. Bu sarık gayet ince ve beyaz pamuktan yapılmıştır. Sarığın ortasında al renkli bir ipeklinin sivri ucu sallanır. Süvariler geçtikten sonra uzun bir yeniçeri kuvvetine sıra geldi. Bunların arasında tüfekten başka silâh taşıyan yoktu. Hepsinin de üniformaları bir renkte, aynı biçimde idi. Görenler bunları aynı efendinin köleleri sanırlar. Yeniçerilerin kıyafetlerinde öyle gözalıcı birşey yok. Yegâne süsleri sorguç ve tuğdur. Alınlarına taktıkları sorguç, bu askerlere müteharrik yürüyen bir orman manzarası veriyor. Arkalarından yüzbaşıları, miralayları geliyor.. Hepsinde rütbeleri gösteren alâmetler var. En sonunda at üstünde başkumandan serdarları görülüyor. Daha sonra büyük erkân ve paşalar geçtiler. Daha arkada Sultanın piyade kuvvetleri... Hepsi okçudurlar, yaylarla müsellâhtırlar. Sonra sultanın atları görünüyor. Bunlar harikulâde güzel, süslü hayvanlardır. Atları seyisler idare eder. Kanuni Sultan Süleyman'ı gördüm. Muhteşem bir ata binmişti. Yüzünün ifadesi sertti. Padişahın arkasında üç genç içoğlanı görünüyordu. Biri bir kaput, diğeri bir su kabı, üçüncüsü de çekmece taşıyordu.. Arkasından da hizmetçiler, harem ağaları geliyorlardı.

●

Birkaç gün sonra Türkler beni karargâhlarına davet ettiler. Karargâha yakın bir köyde bir yer tahsis ettiler. Çadır altında yaşıyorlardı. Burada üç ay kalarak karargâhlarını gezmek fırsatını buldum; bu müddet içinde onlardaki disiplin sistemini, intizamı ve inzibatı tetkik ettim. Tebdili kıyafet ederek birkaç arkadaşla her tarafı dolaştım. İlk nazarıma çarpan şey, muhtelif birliklere mensup askerlerin kendi karargâhları, birlikleri haricine çıkmamaları idi. Bizim o taraflardaki ahvali bilenler âdeta buna inanmazlar. Her tarafta tam bir sükûnet hüküm sürüyordu. Ne kavga, ne münakasa, ne gürültü, yolsuz bir şeye tesadüf edilmiyordu. Hiçbir türlü ve şekilde cebir, şiddet hareketleri görülmüyordu. Sarhoşluktan yahut kızgınlıktan ileri gelmiş bir tek yüksek ses yoktu. Bundan başka her taraf tertemizdi. Ne gübre yığınları vardı, ne süprüntü birikintileri...

Göze, buruna kötü gelecek hiçbir şeye tesadüf etmedim. Bu gibi şeyleri Türkler yakıyorlar, yahut da gömüyorlar. Karargâhları tertemiz, görülmeye, övülmeye lâyık. Bizim askerlerimiz arasında olduğu gibi burada hiçbir yerde, sarhoşluk, cünbüş, kumar v.s. hiçbir şeye tesadüf edemezsiniz. Türkler kâğıt ve zar oyununu dahi bilmezler. — Bu adam dirilse de şimdi bizim kumarhaneleri, kahvehaneleri, bilmem ne haneleri bir görse — Yalnız bir defa bir Türk askerinin alelâde bir musiki âletine eğilerek gamlı parmaklariyle dertli bir hava çalıp, garip bir türkü söylediğini duymuştum. Arkadaşları söylemiyor, sadece inliyor, dinliyorlardı.

Bu türkü Macaristan hudutlarında bir Osmanlı askerinin veda sözleri idi. Tuna'nın çemenli kıyılarında arkadaşının ölürken söylediği sözleri terennüm ediyordu. Suları anavatan kıyılarını yalıyan bir denize doğru akan bu nehre, Tuna'ya kendisini dostlarına hatırlatmasını, vatanı, milleti, dini uğrunda, bunların şan ve şerefi uğrunda kahramanca dövüştüğünü, böylece ruhunu Allaha teslim ettiğini haber vermesini yalvarıyordu. Türküyü dinliyen arkadaşları, onun ebediyete kavuştuğunu, cennete gittiğini söyylediler. Türkler, cenk meydanında ölenlerin doğruca Cennete gittiklerine inanırlar. Melekler her zaman Cenabı Hakka onlar için dua edermiş.

●

Burada ne biçim et yendiğine dikkat ettim; görmek için salhaneye gittim. Salhanede derileri yüzülmüş, ayaklarından çengellere asılmış 4-5 koyun gördüm. Halbuki karargâhta en az 4000 yeniçeri vardı. Bu kadar etin bu kadar adama nasıl yetecekini sorduğumuz zaman pek azının et yediğini söylediler.

Neler yer, içersiniz? diye sorunca yemek yemekte olan bir Yeniçeriyi gösterdiler. Yediği tahta bir kabın içinde şalgam, sarımsak, havuç ve hıyardan ibaret bir salata idi. İçine sirke katılmış, tuz ekilmişti. Türkler, «yemeğin lezzeti açlıktır» diyorlar. Nekadar doğru.. İnsan sülün ve kekliği bukadar iştahla yemez. Türkler sudan başka birşey içmiyorlar. Bu bütün canlıların müşterek içkisidir. Bu sade ve basit yemekler onların hem sıhhatlerine, hem keselerine uygun geliyor. Onların bizim perhize tesadüf eden Ramazanları yakın olduğu için bu tarz yemek yemelerine daha fazla şaştım. Bizde bu mevsimde karargâhlarda değil, en sakin şehirlerde bile, umumî bir eğlence, velvele, sarhoşluk ve çılgınlık hüküm sürer. Gerçekten herkese bir delilik gelir. Onun için bu mevsimde memleketimizi ziyaret etmiş olan Türkler, memleketlerine dönünce Hıristiyanların bazı zamanlar topyekûn çıldırdıklarına dair hikâye anlatırlarsa şaşmamalıdır.

●

TÜRKLER VE HAYVAN TERBİYESİ:

Ata bakmaktan çok hoşlanıyorum. Bilhassa yaz aylarında, çok hoş oluyor.. Başlarını kaldırıp şahlanıyorlar, yeleleri kımıldıyor, bütün güzellikleriyle sanki seyrettiğimi biliyorlarmış gibi görünüyorlar. Türk atları gibi insana alışkan bir hayvan yoktur. Bunlar sahiplerini ve kendilerine bakan seyisi hemen tanırlar. Seyahatim esnasında Türklerin tayları nekadar sevdiklerini gördüm. Onları çocukları gibi seviyorlar, oksuyorlar, hattâ sofralarına alıyorlar. Hayvanlara bakanlar da gayet yumuşak davranırlar. Yiyecek ve içeceklerini okşıyarak verirler. Hiç hiddetlenmezler. Onun için hayvanlar da Türkleri çok seviyor. Hemen hemen ısıran te-

www.ulkunet.com

pek hayvana Türkiye'de pek raslanmaz.. Bizim hayvan yetiştiriciliğimizle bunlar arasındaki farkı bir düşünün.. Bizimkiler atlarına boyuna söğüp saymazlarsa, söğüdürlerine tekme ile vurmazlarsa hiçbir şey yapamadıklarını sanırlar. Onun için bizim seyisler ne zaman hayvana bakmak için ahıra girseler zavallı hayvanlar korkularından titrer, onlardan nefret eder. Burada ise sevinir. Türkiye'de her şey insanileşmiş, her katı yumuşamıştır, hayvanlar bile.

TÜRKLER VE BİZİMKİLER:

Bütün bunlar bize, Türklerin zorlukları nasıl yendiklerini, her türlü meşakkate nasıl katlandıklarını, sabırlarını, tasarruflarını gösteriyor. Türkler «sabrın sonu selâmettir» düsturuna inanarak sabrediyorlar. Yarınları için bugünlerini feda ediyorlar. Halbuki bizde işler nekadar başka, bizim askerlerimiz ne biçim askerlerdir? Bizimkiler seferde yemek yemezler, mükellef ziyafetler isterler. Bunu bulamazlarsa isyan ederler. Kendilerinin mahvına kendileri sebep olurlar. Hattâ istedikleri verilse bile yine kendi kendilerini berbat ederler. Çünkü bizde her asker kendinin en büyük düşmanıdır. Kendi sabır ve tahammülsüzlüğünden büyük düşmanları yoktur. Düşman onları öldürmese bile onlar kendilerini pis huylariyle öldürürler. Türklerin sistemlerini kendi sistemimizle mukayese ettiğim zaman istikbalin başımıza getireceği şeyleri düşünerek titriyorum. Akıbetimizden korkuyorum. Ordulardan taraflardan biri muhakkak galip gelecek, diğeri muhakkak mahvolacaktır. Çünkü karşılıklı iki düşmanın ikisi de ayakta kalamaz. Türklerin cephesinde kuvvetli bir imparatorluğun bütün kaynakları mevcut. Hiç sarsılmamış, mağlûp olmamış, zinde bir kuvvet var. Harbde tecrübe ve tatbikatı var. Gün görmüş daima zafer neşideleri söyliyen askerler var. Sabır var, tahammül var, intizam ve disiplin var.. İman var, birlik, beraberlik var.. Bizim cephemizde ise umumi fukaralık, hususi israf, sarsılmış iman, bozulmuş mâneviyat, çürümüş kuvvet, tahammülsüzlük, atalet var. Askerlerimiz serkeştir, zabitlerimiz zalim ve tamahkâr; disiplini istihkâr ediyoruz. Sebat yok, sarhoşluk, serkeşlik, sefahat ve sefalet alabildiğine.... Bunlardan da daha vahim, daha elim olan Türklerin zafere, şana, şerefe, bizim hezimete alışkın olmamızdır. Bu gidişle neticenin ne olacağı hakkında artık tereddüt caiz mi? Yalnız arkalarındaki İran tehlikesini hesaba katmak mecburiyetindedirler. Fakat İran dahi bizim kaderimizi değiştiremez. Türkler İranlılarla hesaplaştıktan sonra bütün şarkın kuvvetlerini toplıyarak boğazımıza sarılacaklar... Bizim halimiz malûm! Ne korkunç şey Yarabbi!

Türkler 7-8 yaşından itibaren ok atmaya başlıyorlar. 10-12 sene mütemadi talim yapıyorlar. Bu suretle kolları gayet kuvvetleniyor. Kullandıkları yay bizimkilerden çok sağlamdır. Talimlere mahsus Türk mekteplerinde öyle ustaca ok atanlar vardır ki kalkanların üzerindeki beyaz noktayı isabetli vuruşlariyle çevirirler. Bu beyazlık, ufak bir delikten daha küçüktür. Paşalar ve zenginler bu iş için hususi yerler ayyırarak kölelerıyle birlikte ok talimi yaparlar. Türkler bayramlarında, Beyoğlu üzerinde geniş bir sahada toplanırlar. Orada sıra sıra otururlar. Bağdaş kurarlar. Türkiye'de mûtad oturma sekli budur. Evvelâ dua ederler. Türkler bütün hareketlerinden evvel muhakkak dua ederler Bu, onların âdetidir. Bundan sonra ok atma müsabakaları baslar. Musabakalar seyirci kalabalığının çokluğuna rağmen derin bir sessizlik ve intizam içinde yapılır. Okların düstüğü yer sesin bile ulasamıyacağı uzak mesafelerdir. Her sene en uzak ok yerine taş dikilir. İstanbul'da eski zamanlardan kalmış böyle birçok taşlar vardır. Bunlar bugünkü tasların daha ilerisinde bulunuyorlar. Türkler, bu tasların ecdatları tarafından atılmış okların menzilleri olduğuna inanıyor, bugün buna yetişemiyeceklerini söylüyorlar. İstanbul'un birçok mahalle ve dört yol ağızlarında birtakım ok meydanları vardır ki buraya yalnız çocuklar ve gençler değil, akıllı uslu yaşlı adamlar da toplanıyorlar.

Bu satırlar «Kanunî Devrinde Bir Sefirin Hatıratı» isimli eserden alınmıştır. Fevkalâde bir eserdir. Hararetle tavsiye ederiz. Fiatı 150 Kr.

BEN DOĞULUYUM

Serdengeçti O. Yüksel Ağabeyime

Ben doğuluyum!
Eteği dumanlı, başı dumanlı
Dağlarda doğmuşum
Dağ çocuğuyum!...

●

Ben elleri toprak kokan bir babanın
Ve topraktan koparılmış canlı bir kaya gibi
Burcu burcu vatan kokan bir ananın oğluyum
Ben doğuluyum.

II

Sen buğday benizli mert delikanlım
Arslanım, ümidim, yiğidim, her şeyim
Sen doğulu musun hemşerim
Ver elini öpeyim!..

●

Sen Erzurumlusun, dadaşsın belli
Duruşun çekilmiş bir hançer kadar güzel
Sen bar başlıyanda davul vuranda
Zurnalar çalanda gel!..

●

Sen Karslısın balam, sen sınır taşı
Sen Türkmen çocuğu benim sağ elim
Gel seninle Kars'tan ve Ardahan'dan
Türküler söyliyelim

●

Sen Vanlısın kardaşım halinden belli
Gözlerinde pırıl pırıl ışıklar
Sen Vanlısın kardaşım kara kaşından
Kaytan bıyığına kadar.

●

Sivas'ın yaylasında, toprağında bağında
Dağlarında biz varız
Bir karış toprağına göz diken düşmanların
Alnını karışlarız...

●

Sendendir Bayburtlum içimdeki hız
Sendendir ufkumda parlıyan yıldız
Yağız atlar üstünde seninle yeni baştan
Destanlar yazacağız..

●

Ve ey yiğitlerimin en şanlısı
Sarıkamış yaylasının esmer delikanlısı
Sen benim baş tacım, temel taşımsın
Dadaşımsın, kardaşımsın, ülküdaşımsın.

●

Bilmez miyim senin Ağrılı olduğunu
Söylediğin ağıt ve türkülerden
Sen getir ışığı bize her seher
Güneşin doğduğu yerden...

Yavuz Bülent BAKİLER

www.ulkunet.com

KAĞIT YOK!,.

Herkesin bir derdi var, bizim derdimiz de kâğıt! Tam iki senedir kâğıt peşindeyim.. Devlet Bakanlığına, vilâyete yaptığım müracaatlar, verdiğimiz istidalar hep boşa çıktı. Halbuki her gazete ve mecmua sahibinin hakkıdır, tahsis etmeleri lâzım.. Fakat nerde hak? Hak değirmende.. Adam gazeteci değildir; mecmuacılıktan da anlamaz.. Bilmem nerede müdür veyahut şeftir.. Bir gazete, yahut mecmua çıkarmaya kalkar.. Olmuşu 200-250 adet basar. Hattâ biz 28 adet basan gazeteler dahı gördük.. Maksat ilân almak, kâğıt tahsis ettirip karaborsada satmak.. 200-300 basar amma, matbaa 10.000 - 20.000 der. Çünkü her ikisi de menfaatlanır. İzmit Fabrikasından 3 ncü hamur kâğıdın kilosunu 117 kuruşa alır. Matbaaya 200 - 250 kuruşa satar. Matbaada müşteriye iş yaptı mı, aynı kâğıdı üç yüz elli - dört yüz kuruş üzerinden hesaplar.. Bunlar nasıl olur? diyeceksiniz, Millî Korunma Kanunu v.s. var.. Öyle bir olur ki, oluyor ki.. Alan memnun veren memnun.. Çıt çıkmaz!..

Diğer tarafta Serdengeçti kâğıtsızlık yüzünden çıkamaz.. Kitaplarımız hiç çıkamaz. Kâğıt, kaplık.. Hiçbiri yok.. İbreti âlem için bu sefer şu bir ton kâğıdı da alamasaydık.. Derilere bastıracaktık.. Bizim Akseki de Tonbak derler bir kasap var.. Onda bir hayli deri var.. Alıp bastıracaktım. O zaman artık bize iyice mürteci diyeceklerdi. Ne iptidaî, münevverlerimizin diliyle primitif, Arap türkçesiyle «ilkel» adam diyeceklerdi.

Evet, 1 ton kâğıt alabildik, amma nasıl? Bu iş için İzmit'i kaç defa boyladık.. Neler çektik, bir Allah bilir, bir de ben.. Bakalım sözde her ay bir ton verecekler. Ama 4 ncü aydayız, hâlâ o dediğimiz 1 ton kâğıt:.: Bâbıâli'nin basma kâğıt tüccarlarından, Ankara'nın iltimaslılarından bize sıra gelirse, alacağız... Muvafıklar, dalkavuklar kolayca alır, anladık.. Onlar her devirde geçer akçadır... Simsarlar, karaborsacılar da alır.. Çünkü onların döndürdüğü dolapların haddi hesabı yoktur. Onu da anladık.. Ya şu muhalefet.. İktidarı bir karışık suyun içinde boğmak istiyen gazete ve mecmualar.. Meselâ Ulus, Halk, Son Havadis gazeteleri, meselâ Akis, Forum dergileri.. Onlar da bol bol alır.. Amma Serdengeçti alamaz.. Anlaşılan bizim hiçbir kitapta yerimiz yok... Yerimiz Adliye, dosyalarında, emniyet dosyalarında.. Hapsanede... Bir de memlekette, adalet, emniyet yok diyorlar.. Bunu söyliyenler gelsinler de bana sorsunlar, nasıl yok, nasıl yok?! Çok şükür emniyet altındayız..

Eh, ne diyelim, Halk Partisini yıktık, altında kaldık... Yıkılan gecekondu değil ki.. Dağ gibi bir şey idi.. Halâ yaşıyabildiğimize şükredelim.. Amma insana dokunmuyor değil hani.. Sen bukadar yokluş, uğraş, mücadele et.. 53 defa sorguya çekil 6 defa hapsetmeyi boyla.. Simdi de Serdengeçti'yi bastıracak kâğıdı da vermesinler sana.. Hem de paranla...

EY TÜRKOĞLU!..

Ey Türk oğlu biliyor musun?

Bu milleti uzun zaman sulh teraneleriyle uyuşturmaya, sünepeleştirmeye çalışan, büyük hamlelerin, büyük ideallerin kaynağını kurutan, çürüten, kimdi, kimlerdi, biliyor musun?!

Arkadaş! Şu kabına sığmıyan bir avuç Yunandan ve bizimkilerden söz açmak istiyorum.

Millî mücadelenin sonunda, Yunan sürüleri denize döküldükten sonra Yunanlıların dayanacağı, tutacağı hiçbir yer, hiçbir şey kalmamıştı. Yunanlılar, Selânik'i kurtarabilirsek başka bir şey istemeyiz» diyorlardı.. Hâlâ bir zafer diye alkışladığımız Lozan Sulh Konferansına oturunca, sanki galip gelen biz değilmişiz de Yunanlılarmış gibi, geçtik Selânik'i, Türklerin ekseriyet teşkil ettiği, Batı Trakya topraklarını Yunanlılara veren, geçtik Batı Trakya topraklarını, Yunan itini, Selimiye minarelerinin gölgesine kadar sokan kimdi, kimlerdi?

Yunanlılardan harb tazminatı istemiyen, harb tazminatı olarak Edirne'nin Karaağaç istasyonunu kabul eden, - sanki Karaağaç istasyonu Yunanın babasının malıymış gibi... Bir tren yolunu dahi Türk hudutlarına alamıyan, daha doğrusu almıyan kimdi, kimelrdi?

Yunan Harbinde dökülen bunca kan, harcanan bunca can, sönen bunca ocaklardan sonra, komşu diye, dost diye, bu habis, haris milletin mümessillerini, Yunan sürülerini Anadolu içlerine sevkeden onların Başvekilini bağırlarına basan kimdi, kimlerdi?

İkinci Dünya Harbinin hemen sonunda, duvarımızdan dökülen taşlar, ağacımızdan düşen meyvalar gibi, bizim olan, Anadolu sahillerinden horoz seslerinin duyulduğu adalar, 12 ada bize teklif edildiği halde, «Yurtta Sulh, Cihanda Sulh», «Kimsenin toprağında gözümüz yok» gibi beylik lâflarla, bu nimeti tepenler kimlerdi, kimlerdir?

Ey Türk oğlu bunu biliyor musun?

TARİHÇİ

www.ulkunet.com

Fatih Sultan Mehmet'in Yüce Ruhuna

Kusura bakma koca Fâtih; ne bir zaman valisi olduğun Manisa'da, ne taç giydiğin Edirne'de, ne de ırkına armağan ettiğin şu İstanbul ufuklarında bugüne dek adına bir anıt dikilmedi. Nidelim, heykeltraşlarımızın eli değmedi.

22 yaşında alın teri ve kılıç zoru ile imparator olan adam! Ya bu devirde gelseydin, ya otuzunu doldurup şimdiki kanunlarla seçime girseydin! Maazallah... Yanacaktın tek kibritle rey pusulalarında...

Kabrin ne de mütevazi!.. Görünmüyor etrafında bir yeşil alan veya park... Küçük çiçek bahçesine bile değmemiş belediyenin eli.. Değmemiş değil, gerekli görmemiş!

Bakmış, ünlü Yavuz, Muhteşem Kanunî, kendi ulu atalarına Karun kubbeli bir kubbe yükseltememişler. Biz onlardan daha varlıklı değiliz ya.. Yarı dünyadan haraç almadığımız mı var? Hani şu Anglo- Amerikanlar da olmasa saraylarımıza belki güç girerdi... Yüz bin liralık ültra - keká otomobiller v.s. Amma sen Cennetmekân, yüce Sultan, koşarken tâ.... Otlukbeli'ne, Tuna boylarına, en çetin düşmanları önüne katıp; somyalı değildi atının eğeri... Yataklı değildi hu susi tren... Cavadan taşınmıyordu pirincin, bilmem nereden havyarın, Bel çika'dan pilâv yağın!.. Hem lüzumu da yoktu. Gerçi en büyük hükümdardın, fakat vakit mi bulabiliyordun yan gelmeğe, gece gündüz zafer peşinde koşmaktan, soluk soluğa küheylân çatlatmaktan.. Yazık seyredemedin bizim at yarışlarını, futbol maçlarını, çelebilerimizin operalarını... Yediğin koç yumurtası ve zerde, dinlediğin Anadolunun lök davulu, Trakya zurnası, bir de yiğit nârası... ve zevkin ilim adamları ortasında kafan beş lisan ve bilgilerle dopdolu; o halinde yanık ruhunun derinliklerinden gelen ezeli ve ebedi feragati mısralara dökmekten ibaretti.

Ne mutlu o günlere, o tebaya, o hep birlikte uyku ve rahatlık münkirlerine... ki başvezirin devlet ricalin, topyekûn ulu duygulu, özlü şair: Mahmut Paşa, Ahmet Paşa, Akşemseddin; bir arada.. Kalemleri kılıç gibi, kılıçları kalem gibi Hak ve adalet uğruna.. Bu denlû halden anlıyan, insanlığa inanan bahadırların peşi sıra millet ve ordu harikalar yaratıp altın destanlar yazmaz da ne yapar? Karaborsacılık mı?

Yaşın 49... Anadolunun bir küçük kasabasında can veren Koca Sultan! Varsın türben fakirâne ve metrûk, eserlerin mühmel; çok yeri hâlâ bize bırakttığından bu yana bir adım ilerlememiş bu şehir ve halkı gibi bedbaht bir encâma mahkûm kalsın.. O ki sen bir devri sona erdiren, yepyeni bir çağa hız veren tarihlerin atası değil misin?

Sen! İki numaralı Mehmet, yüce Fâtih, gerçek kahraman!...

Avukat Vecdi YARMAN

ANADOLU

Ana dolu, er dolu, Asker dolu; Sen yıllarca Türklüğün gönlünde aşk, dimağında fikir ve gaye, kalbinde ateş oldun. Bu aşkı, ateşi asırlar söndüremez, bu fikir ve gayeyi hiç bir kuvvet öldüremez. Çünki bu kutsi yer «Ana dolu». Herşey anadan doğar, onun vasıtası ile var olur. Bizler onun varlığiyle var olduk; O ananın evlatlarıyız. O anaki yazın tarla da kışın cephede çalıştı; her türlü mihnete alıştı. O ana Mevlanalar, Akifler, Yunuslar, Niyaziler doğurdu; bu aşıkları aşk dolu sinesinde yetiştirdi. Sağ eliyle beşik salladı sol eliyle tarih yazdı. Ey sefahate dalarak ruhsuzlaşıp aslını unutanlar!. Siz onun sesini duyamadınız o inlerken da hi zevklerinizden vaz geçmediniz!.. Fakat unutmayınki karşımızda İman dolu, Aşk dolu ömrünü onun uğrunda feda etmeye hazır Serdengeçtiler var. Belki onlar bu günki şartlar altında sıkıntı çekmektedirler, ama sizlerin refahından onların sıkıntısı hayırlıdır; zira hak yolunda çekilen sıkıntıların manevi mükâfatı büyük olur. Onlara asırların ötesinden Eşref Oğlu Rumi Hz. şöyle seslendi.

Mihneti rahat bil rahat arama
Rahatnı bulunur zindan içinde

İşte onlar bu seslenişe uydular; çok şükürki senelerin ardından gelen bu sesi duydular. Onlar o ananın niymetleriyle neşvinüma buldular, da onun için kalpleri onun aşkiyle dolup taşar. Onlar münbit toprağa benzer, üzerlerine ekilen her tohum büyüdü gelişti, birken bin oldu. O ananın ektiği bütün iyilik tohumları onlarda yeşerdi filizlendi. Şehvet ve serahat ehli ise, bu kötü duyguların etkisi ile çoraklaştı; o tohumlar onlarda gelişemedi. Biz bu çorak toprağı işleyip o tohumları yeşertmeye andiçtik. Bu tohumların yeşermesi muvaffakiyetimizin ilki ve en büyügü olacaktır.

Bizlerdeki bu görüş, duygu aşk ilahileşti hak aşkı ile birleşti Bu yolda iman etmeyenleri aşkımızın ateşi kavuracaktır. Bu dâvada erkekler kadar kadınlara da yer verdik; ancak dâvamızda yer alabilecek kadın acılara mihnetlere göğüs germiş yanık bağrı imanla vatan aşkı ile dolu olandır. O kadınki Milyonlarca Mehmedin kalbinde birleşmiş, ulvileşmiş bütün sunî güzelliklerden ırak ve bütün adi duygulara tutsak olmaktan uzak kalmıştır. Türk kadını, bu gün Orduya katıldı denmektedir. O asırlarca evvelde cephedeydi, kadın askerlik vazifesini asker yetiştirmekle ifa etmiştir. İşte bu toprak böyle Anadoludur. Bizler onu idealleştirmek yolunda ser verdik; kısa zamanda o layık olduğu nûra kavuşacaktır.

DENİZ TAN

Nasılmış İsmet Paşa ?

Damat bey onun bunun haysiyeti ve şerefi ile oynamak suçundan 7 aya mahkûm olunca, hapsaneyi zatı âliniz de ziyaret etmeye başladınız?! Nasılmış İsmet paşa Hazretleri... Bizi mekteplerimizden koğdurup, hususi vagonlarla, o zaman örfî idare mıntıkası olan İstanbula sürdüren, tabutluklar da zincirlere vurduran, çarmıhlara gerdiren sen değil miydin? Sen değil miydin bizi nahak yere, anamızdan, babamızdan yuvamızdan, yurdumuzdan ayıran..

Yücelle el ele vererek bize acı terleri döktüren, tırnağımızı söktüren, evet, bunu Türkiye'e Cumhurbaşkanlığınız zamanında yaptıran sen değil misin? Ah, bu millet her şeyi ne çabuk unutur..

Kör ölür badem gözlü olur.. İşte böyle bir adam düşer, merhametin, şefkatin, kahramanlığın senbolü olur....

www.ulkunet.com

CEZAYİR FACİASI

Yirmi yaşında, yirmi yıla mahkûm, başta hürriyeti olmak üzere herşeyden mahrum Müslüman bir Türk çocuğunun, Cezayirli din kardeşlerimizin hürriyet ve istiklâl mücadelelerine, kendi dertlerini unutarak, kalın yapıların, demir kapıların arkasından nasıl iştirâk ettiğini aşağıdaki satırlarda göreceksiniz. Bu parça Hüseyin Üzmez'in bana yazdığı bir mektuptan aynen alınmıştır.

«Canım ağabeyim,

Dün attığın mektubu, bugün aldım. Vakit ikindi. Hava berrak ve güneşli. Uçsuz göklerin «Hadi, ne duruyorsun yalvarsana» der gi bir hali var. İnsana şu anda bütün rahmet kapılarının gökler gibi sonsuz ve açık olduğu hissi geliyor.

Elhamdülillah iyiceyim. Ramazanı karşılamağa hazırlanıyorum. Allahım, Allah'ım!.. Huzuruna uçar gibi gelebilsem; ölürcesine sana yalvarabilsem.

Ağabeyciğim; iyiyim dememe rağmen yine hastayım; tedaviye devam ediyorum, inşaallah iyileşeceğim.

Bir hadîsi şerife göre «Bir mü'minin, taşa bir tırnağa bile değse Allah onu günahlarına kefaret sayar» mış! Benim için de inşaallah böyle olur.

Mektubumu burada bırakmıştım. Gazete geldi, okudum. Yine üzüldüm, yıkıldım, mahvoldum. Bu ne vahşet?!..

Cezayir ve Tunus'ta kanlı çarpışmalar oluyor. İnsanlar ölüyor, hanümanlar sönüyor, bir millet topyekûn imha ediliyor. Her fırsatta «Demir Perde» gerisindeki zulüm ve istibdadı tel'in eden hür dünya buna seyirci kalıyor!.. Ve hattâ gözleri önünde boğazlanan bu zavallılara Amerika'daki Hürriyet âbidesi gibi dopdonuk gözlerle bakıyor!

Hürriyeti mermerleştiren ve âbideleştiren milletler, hürriyetleri uğruna kan döken yahut kanları dökülen insanlar karşısında niçin bukadar duygusuzlar?!

Gözler ateşten başka birşey görmüyor, kulaklar yalnız mitralyöz ve bomba seslerini duyuyor, diller ancak menfaat için çözülüyor!..

Zavallı Müslümanlar!.. Haykırmayın, haykırmayın!.. Sesinizi kimseler duymaz, imdadınıza kimseler gelmez!..

Bu ezilen, mahvedilen insanlar, asırlarca önce bütün dünyaya ışık ve nur saçan müslümanların, ilk ve gerçek hürriyet mücahitlerinin torunları değil mi?! Ya biz kimiz, biz kimiz?! Eğer onlarla uzaktan, tâ uzaktan bir yakınlığımız varsa niçin ağlamıyor, dövünmüyor, haykırmıyoruz!.. Kanımız mı kurudu; imanımız mı dondu; bize n'oldu böyle, Allah'ım n'oldu?!.. Ah n'oldu!..

Ağlıyorum, ağlamamak mümkün mü?!. Şu anda açık giden binlerce gözde bir kurtuluş ümidinin donduğunu görüyorum! Ve göklere açılan ellerine bombalar düşen onbinlerce mazlumun son dualarını duyar gibi oluyorum:

— Hürriyet! Allahım! Hürriyet!..

diye inliyorlar: Sanki bütün kapılar kapanmış, bütün kulaklar tıkanmış! Bu hazin yalvarışlar, Afrika çöllerinin dinmez mersiyesi oldu...

Kuzey Afrika!..

Orta Çağın karanlık Avrupa'sına İslâm güneşini bir ayna gibi aksettiren mukaddes yer!.. Bir zamanlar Kurtuba ve Elhamra Saraylarının şaheser kubbelerinden sana el sallıyamlara şimdi mezar oluyorsun! Nekadar da nankörsün!..

Duygusuz tarih!..

Seni altın sahifelerle yazanların katliâmı karşısında susuyorsun!.. Sana inanmıyorum..

Dün, «Endülüste İslâm Medeniyeti» ni mahveden gaddar eller, bugün Afrika'ya uzandı!..

Allah'ım! Senin kullarına bahşettiğin en tabiî haklar, daha nekadar zalimlerin inhisarında kalacak?!

Esir milletler ne zaman kurtulacak?!

İnsanlık ne zaman gülecek?!

Akdeniz ufuklarında zafer neşideleri yerine acı feryatlar duyuyorum!.. Öldürülen anaların, süngülenen yavruların, kirletilen genç kızların feryadları!.

Afrika sularında tatlı bir renk dalgalanıyor!

Bu, dalgalara akseden al bayrakların rengi değil!.. Batan bir çöl güneşinin tatlı kızıllığı da değil!.. Bu benim kanımın rengi!.. Bu kan İspanya fatihi Ziyat oğlu Tarık'ın kanı..

Dile gel Akdeniz!..

Dile gel Akdeniz!..

Suların mazlum kanlariyle kirlendi!..

Ak yüzün kanla lekelendi!..

Nusret ver Alahım!..

Kalsın, kalsın artık.. Çok yoruldum, üzüldüm, mahvoldum. Doktorlar hiç ama hiç üzülmememi söylemişlerdi. Keşki elimde olsaydı.. Artık gazete okumıyacağım!.. Ama hayır, bu da mümkün değil..

Mecmuayı devamlı çıkar.. Ölmeden evvel birşeyler diyelim, birşeyler yapalım.. Derdimiz o kadar çok, vazifemiz okadar büyük ki 500 sene ömür bile bana az geliyor.

HÜSEYİN ÜZMEZ

www.ulkunet.com

KÜTÜPHANEMİZDE BULUNAN KİTAPLAR

TARİH SERİSİ:

— Avrupa Kavimlerinin Mukayeseli Tarihi: Charles Eelgnobos'dan tercüme, büyük boy, ciltli, 600 sayfa, fiyatı 400 Kr.
— İtalya Tarihi: Tercüme, büyük boy, 450 sayfa, ciltli, fiyatı 400 Kr.
— Amerika Tarihi: James Truslow'dan tercüme, 250 sayfa, fiyatı 350 Kr.
— Rusya Tarihi: Tercüme, büyük boy, ciltli, 475 sayfa, fiyatı 400 Kr.
— Cihan Harbinin Şarka Ait Kaynakları: Jean Pichon' dan tercüme, ciltli, 300 Kr.
— Abdülhamit ve Yıldız Hatıraları: Yazan: Tahsin Paşa, büyük boy, 300 sayfa, 300 Kr.
— Tarihimizde Hayal Olmuş Hakikatler: Yazan: Semih Mümtaz, 256 sayfa, 200 kr.
— Kırk Yıllık Hariciye Hatıralarım: Yazan: Esat Cemal Paker, 150 Kr.
— Haçlı Seferleri: Yazan: Raşit Erer, 150 Kr.
— Tarih Boyunca: İnkılâplar, İhtilâller ve Siyonizm: Yazan: Ziya Uygur, 300 Kr.
— Hz. Muhammed'in İzinde: Kronolotik İslâm Tarihi: Tercüme, büyük boy, 703 sayfa, 10 lira.
— Kısas-ı Enbiya ve Hz. Peygamberin Hayatı: Ciltli, 224 sayfa, 750 Kr.
— Büyük Kumandanlar: Ciltli, büyük boy, 400 Kr.
— Türk Tarihi: Yazan: Hüseyin Namık Orkun, 4 cilt, fiyatı 750 Kr.
— Türkler ve Medeniyet: Yazan: İbrahim Kasaboğlu. Fiyatı 150 Kr.
— 900 ncü Yıldönümü: Yazan: Atsız, Fiyatı 100 Kr.
— Milliyetler Meselesi: Paul Henry'den tercüme, ciltli, Fiyatı 175 Kr.

TARİHİ ROMANLAR:

— Barbaros Hayyreddin Geliyor: Yazan: Feridun Fazıl Tülbentçi, 460 sayfa, 500 kr.
— Kanuni Sultan Süleyman: Yazan: Feridun Fazıl Tülbentçi, 452 sayfa, 500 Kr.
— Kahramanlar Geçiyor: Yazan: Feridun Fazıl Türbentçi, 2 cilt, 400 Kr.
— İstanbul Kapılarında: Yazan: Feridun Fazıl Tülben'çi, 328 sayfa, 300 Kr.
— Cem Sultan: Yazan: M. Turhan Tan, 305 Sayfa, 250 Kr.
— Bizansın Son Günleri: Yazan: İskender Fahreddin Sertelli, 75 Kr.
— Köroğlu : Fiyatı 180 Kr.
— Battal Gazi: Fiyatı 250 Kr.

BÜYÜK ADAMLARIN HAYATI VE ESERLERİ HAKKINDA KİTAPLAR:

— Hz. Muhammed'in Hayatı: Samih Nafiz Tansu, 416 Sayfa, 250 Kr.
— Mehmet Âkif : Hayatı ve Eserleri: Fevziye Abdullah, 240 Sayfa 250 Kr.
— Ziya Gökalp'in ilk Yazı Hayatı: Yazan: Şevket Beysanoğlu, Büyük boy, 174 sayfa, 750 Kr.
— Fatih Sultan Mehmet: Reşat Ekrem Koçu, 350 Kr.
— Fatih Sultan Mehmet: Arapça'dan tercüme, 125 Kr.
— Büyük Türk Hükümdarı Sultan Mehmet Han ve Adalet Hayatı: Ali Himmet Berki, büyük boy, 400 Kr.
— Mehemmed bin Murad Han, el Muzaffer Daimâ: Nezihe Araz, Fiyatı 250 Kr.

DİNİ ESERLER:

— Kur'an-ı Kerim: Hattat Hafız Osman Efendi.nin, Fiyatı 700 Kr.
— Glorious KORAN : (İngilizce), fiyatı 200 Kr.
— Din ve Laiklik: Ord. Prof. Ali Fuat Başgil, 500 Kr.
— Tabiatçılığı Red: Cemaleddin-i Efgani'den tercüme, 200 Kr.
— İlim - Ahlâk - İman: Son Asrın İlim ve Fen Adamlarına Göre : Fiyatı 150 Kr.
— İlmihal: M. Asım Köksal, 125 Kr.
— Peygamberimiz ve Müslümanlık: A. Hamdi Akseki, 200 Kr.
— İslâm Dini: A. Hamdi Akseki, Fiyatı 300 Kr.
— Sahihi Buhari, Muhtasarı Tecridi Sarih: I ve II. formalar çıkmıştır, beheri 150 Kr.
— İlim Bakımından İslâmiyet: M. Zerrin Akgün, Fiyatı 200 Kr.
— İhlâs Risâleleri: Bediuzzaman Said-i Nursî, 40 Kr.
— Fıkh-ı Ekber: Yazan: İmam-ı Azâm, 15 Kr.
— Hazret-i Ali Diyor Ki: Fiyatı 20 Kr.
— Cep İlmihali: 60 Kr.
— Radyoda Dini ve Ahlâki Konuşmalar: Yazan: Kemal Edip Kürkçüoğlu, I. II. III. IV. V. formaları çıkmıştır, her forma 60 Kr.
— Din ve Milliyet: Yazan: K. E. Kürkçüoğlu, Fi. 30 Kr.
— İmanda Birlik, Vatanda Birlik: Yazan: K. E. Kürkçüoğlu, Fiyatı 20 Kr.
— İman: A. Remzi Uzbark, Fiyatı 25 Kr.
— A Study on Prophet Muhammed: Hazreti Muhammed'in Hayatı, İngilizce - Türkçe, Fiyatı 30 Kr.
— Mohammedanism: H. A. R. Gibb, İngilizce, 150 Kr.
— Kenan Rufai ve 20 nci Asrın Işığında Müslümanlık: Yazanlar: S. Ayverdi, N. Araz, S. Erol, S. Huri, fiyatı 400 Kr.
— 101 Ha'dis: Yazan: Hasan Hüsnü Erdem, Fi. 30 Kr.
— Hüccetül İslâm, Fi. 50 Kr.
— Tefsir Tarihi: Yazan: Ömer Nasuhi Bilmen, 300 Kr.
— Kelime-i Şahadet: Arapça'dan tercüme, 30 Kr.

EDEBİYATA AİT KİTAPLAR:

— Safahat: Mehmet Akif, Fiyatı 10 Lira
— Makber - Tezer - Eşber: Abdülhak Hamid'in 3 eseri, bir arada, ciltli 500 Kr.
— Fatih Divanı: Fatih Sultan Mehmet'in Şiirleri, Fiyatı: 100 Kr.
— Yavuz S. Selim Divanı: Yavuz'un Şiirleri: Fi. 250 Kr.
— Yunus Emre Divanı: Tam ve tekmil, Fi. 250 Kr.
— Niyazi Mısrî Divanı: 150 Kr.
— Eşrefoğlu Divanı: Fiyatı 150 Kr.
— Leylâ ile Mecnûn: Fuzuli'n'n eseri, Fi. 75 Kr.
— Hüsn ile Aşk: Şeyh Galib, 75 Kr.
— Cem Sultan: Hayatı şe Şiirleri, 100 Kr.
— Karacaoğlan, Hayatı ve Şiirleri: Sadettin Nüzhet Ergun, 500 Kr.
— İran Edebiyatı: Yazan Prof. A. Nihat Tarlan, 150 Kr.
— Edebi Sanatlar: Prof. Ali Nihat Tarlan, 100 Kr.

ROMANLAR:

— Karamazof Kardeşler: Yazan: Dostoyevski, 2 büyük cilt, 500 Kr.
— Netoçko Nezvanova: Dostoyevski, 125 Kr.
— Thais: Yazan: Anatole France, 100 Kr.
— Akdeniz : Panait Istrati, 200 Kr.
— Sığıntı: Gabriel D'Anunzio, 200 Kr.
— Marien Antoinette: Stephan Zweig, 200 Kr.
— Demonla Mücadele: Stephan Zweig, 150 Kr.
— Unutulan Köy: Theodore Krogöre, 250 Kr.
— Hacı Murad: Tolstoi, 100 Kr.
— Zamanımızın Bir Kahramanı: Lermontoff, 175 Kr.
— Kroyçer Sonatı: Toistoi, 125 Kr.
— Kar Fırtınası: Puşkin, 50 Kr.
— Kaplan: Pearl S. Buck, 50 Kr.
— Bir Gecelik Rüya: Shakespeare, 100 Kr.
— Madam Bovary: Gustave Flaubert, 500 Kr.
— Manon Lesko: Abbe Prevo, 150 Kr.
— Kürek Cehennemi: Tullio Murrie, 125 Kr.
— De Profundis: Oscar Wilde, 125 Kr.
— Zerdüşt Böyle Dedi: Friedrich Nietzsche, 400 Kr.
— Maznunun Hatıraları: A. Dumas Fils, Fiatı 150 Kr.
— Âşıkane Dostluk: Tercüme, 200 Kr.
— Fahim Bey ve Biz: A. Şinasi Hisar, 175 Kr.
— Mahkûmlar Konuşuyor: Hicabi Ağagiller, 250 Kr.
— Hazreti Ebubekir: Osman Keskioğlu, 40 Kr.
— Trüklük Sevgisi: Necdet Sançar, 100 Kr.
— Şehitler: Tahsin Ünal, 100 Kr.
— Hasan-Âli ile Hesaplaşma: Necdet Sançar, 60 Kr.

www.ulkunet.com

— Mehmetçik Avrupa'da: M. Şevki Yazman, 200 Kr.
— Binbir Gece Hikâyeleri: Meşhur «Binbirgece Masalları, III cilt, 450 Kr.
— Ömer Seyfeddin Külliyatı: Bomba, Asılzadeler, Beyaz Lâle, Bahar ve Kelebekler, Gizli Mâbed, Nokta, altı kitap, 6 Lira.
— Çağlayanlar: Ahmet Hikmet Müftüoğlu, 150 Kr.
— Cinnet Müstatili: Hapishane Notları, Necip Fazıl, 300 Kr.
— Hak Erenler: Halil Cibran, F. 125 Kr.
— Bir Kadının 24 Saati: Stephan Zweig, 60 Kr.

ŞİİR KİTAPLARI:
— Sonsuzluk Kervanı: Necip Fazıl Kısakürek, 300 Kr.
— Bir Yağmur Başladı: Bekir Sıtkı Erdoğan, 100 Kr.
— Bu Millet Neden Ağlar: Osman Yüksel, 75 Kr.
— Bir Bayrak Rüzgâr Bekliyor: A. Nihat Asya, Fiyatı 125 Kr.
— Rübaiyyatı Arif: A. Nihad Asya, 200 Kr.
— Kubbe-i Hadrâ: Arif Nihat Asya, 200 Kr.
— Mevlânâ'nın Rübaileri: Tercüme, 100 Kr.
— İstanbul Caddesi: Feyzi Halıcı, 200 Kr.
— Dördüncü Cemre: Evliyaoğlu Gökhan, 150 Kr.
— Son Kuşak Şairleri: Sami Gürel, 200 Kr.
— Tan Sesleri: Mehmet Emin Yurdakul, 60 Kr.
— Kılıçların Gölgesi: Mehmet Gökalp, 75 Kr.
— Güle Nağmeler: Kemalettin Şenocak, 200 Kr.
— Gün Dönümünden Sonra: Mehmet Çakırtaş, 500 Kr.
— R. Tagore Külliyatı: Bahçıvan, 100 Kr; Gitanjali, 100 Kr. Şairin Dini, 75 Kr.; İlkbahar Devri, 60 Kr.; Chitra, 50 Kr.; Avâre Kuşlar, 50 Kr.: Nalaka, 60 Kr.

HUKUK VE FELSFEYE DAİR KİTAPLAR:
— Demokrasi: Etienne Vacherot: Tercüme, 2 cilt ayrı ayrı ciltlenmiş şekilde, 750 Kr.
— Siyasî Hürriyetlerimiz: Maurice Claudel, 2 kalın kitap, ciltli, 750 Kr.
— Cihan Harbin'n Şarka Ait Kaynakları: Avrupa'nın Yakın Şarka Hululunun Tarihçesi: Jean Pichon'dan tercüme, çok güzel bir şekilde ciltlenmiştir, 350 Kuruş.
— Yaşamak Sanatı, Andre Maurois(tercüme, 100 K.
— İslâm Hukuku: M. Raif Oğan, 225 Kr.
— İdeal ve ve İdeoloji: Prof. Remzi Oğuz Arık, 100 Kr.
— Coğrafya'dan Vatana: Prof. Remzi Oğuz Arık, 500
— Vatandaşın Kitabı: E. Laboulaye. Tercüme, ciltli, 375 Kr.
Kuruş.
— Türk Ülküsü: Atsız, 200 Kr.
— Rusların Asya Siyaseti: George Creel, tercüme, 250 Kuruş.
— Hürriyeti Seçtim: Viktor Kravçenko, çok mühim bir eser, 615 Sayfa, 400
— Türkiye'de Masonluk: İçyüzü ve Sırları: M. Raif Ogan, 225 Kr.
— Maskenizi yırtıyorum:Necip Fazıl Kısakürek, 75 Kr.
— Bir Nesli Nasıl Mahvettiler?: Osman Yüksel, 125 Kr.
— Malatya Faciası: Hüseyin Üzmez, 125 Kr.
— Yeni Türkiye'nin Hedefleri: Ziya Gökalp, 100 Kr.
— Alman Felsefesi Tarihi: E. Brehier, 200 Kr.
— Kötü Göz, 50 Kr.
— Esir Ruhlar: Albay Mirza Dağlı, 250 Kr.
— Maarifimizin Ana Dâvaları ve Bazı Hal Çareleri: Prof. Mümtaz Turhan, 150 Kr.
— Hayat 40 ında Başlar: V. B. Pitkin, 100 Kr.
— Yaşamak Sanatı: Andre Maurois, 125 Kr.
— İslâm Hukuku Nazariyatı Hakkında Bir Etüd: Sava Paşa, 2, büyük cilt, 750 Kr.
— İslâm Hukuku: Ali Himmet Berki, 200 Kr.
— Tahliye Dâvaları: Yazanlar: Temyiz Mahkemesi Raportörleri tarafından hazırlanmıştır, 750 Kr.
— Vakıflar: Ali Himmet Berki, 2 cilt, büyük boy, I. Cilt 6, II. cilt 5 Lira
— Miras ve Tatbikatı: Ali Himmet Berki, 700 Kr.
— Hukuk Mantığı ve Tefsir: Ali Himmet Berki, Fiyatı, 500 Kr.
— Millî Hürriyetler ve Milletlerarası Yazılı Hukuk: Erhan Löker, Fi. 100 Kr.
— Tasarruf Hukuku Bakımından Dalyan ve Voli: Ali Himmet Berki, 150 Kr.
— Amerikan Ruhiyatı, Tercüme, ciltli, Fiyatı, 150 Kr.
— Başvekilin Konya Nutku: M. Raif Oğan, 50 Kr.
— Nurenberg'in Gizli Dosyaları: Tercüme 125 Kr
— Nasreddin Hoca Fıkraları: Fiyatı 100 Kr.
— Remzi Oğuz Arık: Milliyetçiler Derneği Neşriyatı. 100 Kr.
— Sanat ve Hayat: Milliyetçiler Derneği Neşriyatı 70
— Bedava: Hikâyeler, Hakkı Özkan, 100 Kr.
— Altın Anahtar: M. Said Çekmegil, 100 Kr.
— Kanadlar ve Gagalar: Arif Nihat Asya, 200 Kr.
— Ruhta İnkılâp: M. Said Çekmegil, 100 Kr.
— Pratik Ev Hekimi: Proff. Dr. Sadi Irmak, 300 Kr.
— Modern Arıcılık: Kemaleddin Şenocak, 500 Kr.
— Kâtip Çelebi: Ahmet Refik, 25 Kr.
— Fuzuli: İbrahim Alâeddin, 25 Kr.
— Harun-el Reşid: K. Şükrü, 25 Kr.
— Nabi: İ. Alâeddin, 25 Kr.
— Tevfik Fikret: İsmail Hikmet, 25 Kr.
— Hiciv Edebiyatı Antolojisi: Hilmi Yücebaş, 500 Kr.
— İkbal ve Rumi (Mevlânâ): 50 Kr.
— Keşmir Meselesi: 25 Kr.
— Pakistan: 25 Kr.
— İstanbul Geceleri: Semiha Ayverdi, 250 Kr.
— Robinson Cruzoe: 100 Kr.
— Kur'anı Kerim için Çiçekli Elifba: Yusuf Ararat, 30 Kr.
— Nahiv Özü: Yazan: Yusuf Ararat, 25 Kr.
— Atomlar ve Yıldızlar: Pierre Rousseau'dan tercüme, 100 Kr.
— Delilik: Jean Frete, 100 Kr.
— Nebatlar Dünyası: Felix Rosen'den tercüme, 100 Kr.
— İnsanlık Tarihinde Yıldızların Parladığı Anlar: Stephan Zweig, 200 Kr.
— Serbest Fırka Nasıl Kuruldu, Nasıl Kapatıldı?: Fiyatı 100 Kr.
— Siyasî Dargınlıklar: Ayrı ayrı 3 cilt, beherinin fiyatı 100 Kr.
— Karabekir'in Kitabı Niçin ve Nasıl Yakıldı?: 100 K.
— Abdülhamid'e Verilen Jurnaller: 100 Kuruş, 100 Kr.
— Cumhuriyet Devrin'n Siyasî Cinayetleri, 100 Kr.
— İzmir Suikasdinin İçyüzü: 100 Kr.
— Atatürk'e 11 Suikast, 100 Kr.
— Atatürk'e Kafa Tutanlar: Ayrı ayrı iki cilt 1 er lira
— Şeyh Said İsyanı, 100 Kr.
— Enver Paşa Lenin'e Karşı: 100 Kr.
— Bozkurt: Armstrong, Atatürk hakkında) 1,5 Lira
— Ali Galip Hâdisesi: 100 Kr.
— Bolşevikliğin İçyüzü: J. Fischer, 200 Kr.
— El Abbase: C. Zeydan, 150 Kr.
— Bir Anneye Tavsiyeler: 300 Kr.
— Zavallı Serbest Fırka: Süreyya Paşa, 200 Kr.
— Emanat-a Mukaddese: Tahsin Öz (Topkapı Sarayı Müzesi Müdürü), 150 Kr.
— Müntehebatı Eş'arım: Şinasi, 75 Kr.
— Sürgünler Diyarı Sibirya: 150 Kr.
— Hac Yolu: Bedii Şehsuvaroğlu, 150 Kr.
— 2000 Yılın Sevgilisi: R. Halid Karay, 150 Kr.
— Casus Kadınlar: 100 Kr.
— Sulhun Teşrihi: Tercüme, 100 Kr.

DİKKAT!..

1) Bütün bu kitaplar sadece okuyucularımız içindir.

2) Bayilerimize Serdengeçti Neşriyatından başka kitaplar için tenzilâtlı sipariş teklif etmemelerini rica ediyoruz.. Zira biz bu kitapları yüzde 20 - 25 üzerinden hem de peşin para ile alıyoruz. Yüzde 15 de masrafımız var. Bize kalırsa 100 liralık kitaptan 10 lira kalacak..

3) Sipariş yapacaklar yüzde 10 posta masrafını hesaba katmalıdır. Bir kilo kitabın posta ücreti 60 Kr. tahhütlü olursa 80 Kr., ödemeli olurna 100 Kr. u geçiyor. Yüzde 10 asgarisidir.

4) İstenilecek kitapların isimlerini havalenin kenarına yazıverin, kolaylık olur.

Adres: SERDENGEÇTİ, P.K. 353 — ANKARA.

Dikkat! Bu kitaplar lâlettayin kitaplar değildir. Hemen hepsi vaktiyle tarafımızdan okunmuş, dâvamıza, millî kültürümüze faydalı olacağı anlaşılmış, Kitapevlerinden birer birer toplanarak, bu kütüphane meydana gelmiştir Arkadaşlarımızın istifadesine arzederiz.

SERDENGEÇTİ KÜTÜPHANESİ

www.ulkunet.com

GÜLÜNÇ HAKİKATLAR

DÜNYA VE AHİRET:

Amerika'da olsun, Avrupa'da olsun, din adamları, bu memleketler tam lâik oldukları halde. her şeye karışırlar. İşgal ettikleri mevkiler, kendilerine gösterilen itibar, her şeyin üstündedir. Meselâ şu köy papazı Makarios'a bakınız.. Bütün dün yayı ayağa kaldırdı; velveleye verdi. Eğer bu işi bir papaz benimsemese bu işe bir papaz önderlik etmeseydi iş bukadar alevlenmez, bukadar ciddiye alınmazdı.. Nasıl olur da bu ahretlik, din adamları lâik olan bu memleketlerde dünyanın altını üstüne getirebiliyor!

Ya bizde din adamlarının ve müesseselerinin durumu: Bir Diyanet İşleri Reisliğimiz var ki, hükümetin gölgesinden korkar.. Ayağında yamalı tästikleri, mestleriyle, hademei havrattan 100 lira maaş alan - bir sepet yumurta parası - hocalarımız, hutbelerinde «Hükûmeti Cumhuriyeye» dua okurlar.. Bütün bunlara rağmen, hocalarımızın kıyafeti, sakalı, bıyığı, tesbihi, gazetecilerimizin, karikatüristlerimizin bitmez tükenmez sermayesi, alay mevzuudur. Bir müftünün keçisi çalınır.. Müftü hırsızı mahkemeye verir.. Dâvayı kazanır...

Cumhuriyet gazetesi bu haberi «Bir müftü keçi çaldı» diye baş sayfasına geçirir. Diyanet işlerinde kaydı olmıyan genç bir çocuk birkaç defa minareye çıkmış, ezan okumuş.. Günün birinde ay nı çocuk hırsızlık etmiş.. Haydi: «Bir müezzin hırsızlık etti» diye gazeteler ver yansın gider!..

Diyanet İşlerine gidip soruyoruz: Sizin böyle bir müezzinden haberiniz var mı?.. Ne gezer?

— Eh, tekzip edin!

— Gazeteler basmazlar ki!..

Daha bunda ne var?!.. Herifin biri vaizim diye kartlar bastırmış, her yerde ulu orta konuşmuş, şunu bunu dolandırmış.. Diyanet İşleri, savcılığı haberdar etmiş.. Adam yakalanmış.. Sanki hiçbir şey olmamış gibi herifi bırakıvermişler.

Gazetelerde okuduğumuz bir vaizin dolandırıcılığının iç yüzü bu... Eh, efendim; işte biraz daha ileri gitsek, lâikliğe aykırı neşriyattan, devletin esas nizamlarını sarsmaktan sanık olarak, doğru savcıların huzurundayız.. Daktilo başlar yazmaya:

— İsminiz.. Ananızın adı, babanızın adı...»

«Hay anamız da doğurmaz olaydı bizi» diyeceğimiz geliyor!.. Yahu hâlâ ezberlemediniz mi?.. İşin şakaya gelir tarafı yok.. Dini, dinî hisleri, din adamlarını, söz, yazı ve karikatür, vs... ile tezyif, tahkir, hattâ rencide edenler, şu kadardan, şu kadara hapis.. ve para cezası ile cezalandırılırlar.. gibi bir kanun istiyoruz.

BURS HAZRETLERİ NİHAYET TEŞRİF ETTİLER

Burs Hazretleri nihayet İlâhiyat Fakültesine teşrif edebildiler. Uzun zaman, Fakülte Dekanının gelmesini, müracaatini bekledi, bekledi, baktı ki hazretin geleceği yok, bu sefer o geldi.. Hoş gelmiş.. Dekan bey, nasıl gitsinler efendim, bu yaştan sonra.. Meseleyi okuyucularımıza biraz açıklıyalım:

İlâhiyat Fakültesinin yaşlı başlı bir dekanı var. Hani şu, okullara din dersi koymanın aleyhinde gazetelere beyanat veren zatı muhterem...

Binbir türlü mücadeleden sonra Fakülteye devam edecek talebelerden 36 tanesine burs ayrılır. Bu işte Tevfik İleri'nin yardımlarını unutmıyacağız.. Ayrılır ayrılır ama, sayın dekan, ilgili makamlara iki satırlık bir şey yazmadığı için burs paraları günlerce, haftalarca, hattâ aylarca bekler.. Kendisine müracaat eden Fakülte talebelerine «Dersinize çalışın, siz bu işle meşgul olmayın» der. Çocuklar, efendim muhtaç durumdayız.. Malûm.. v.s. diye sızlanınca, eh ne yapalım, tanıdığınız tüccar, falan yok mu, onlardan 10-15 lira alın, idare edin..» der!

Cevabı beğendiniz mi? Sayın dekana yanlış bir vazife vermişler.. İdare Hukukuna girseydi daha iyi olacakmış, şu hale göre..

Yahu, bu çocukların hemen hepsi fakirdir.. Bunlar, ne yerler, ne içerler, nerde yatar, kalkarlar.. Kimsenin kimseyi görmediği bu devletli şehirde... Çocuklara ayrılan para niçin verilmiyor? Neden savsaklanıyor.. Maksat meydanda efendim, verdik vereceğiz derken çocukların canlarına tak diyecek.. Çekip gidecekler.. O para da şuraya veya buraya harcanacak.. Bu suretle Fakülte kapanacak.. Ne yapalım diyecekler, müracaat eden yok..

Şimdi memnuniyetle haber aldığımıza göre, burs parası dekanın ve emrinde çalışan zatın bütün dayatmalarına rağmen fakülte idaresine gelmiş.. Bakalım sayın Sabri Şakir Ansay, işi ne zamana kadar daha oyalıyabilecek?!

www.ulkunet.com

SERDENGEÇTİ NEŞRİYATI

— Türklüğün Perişan Hali — Osman Yüksel, tükenmiştir.

— Türkçülüğün Esasları; Ziya Gökalp, tükenmiştir. Yeniden basılacaktır.

— Kanunî Devrinde Bir Sefirin Hatıratı: «Busbecg in meşhur «Türk Mektupları», bütün dünya dillerine çevrilen bu eseri, her Türk genci okumalıdır. Fiyatı 150 Kr.

— Sonsuzluk Kervanı; Necip Fazıl Kısakürek, b tün şiirleri bu kitapta, ciltlisi 4, ciltsizi 3 lira.

— Bu Millet Neden Ağlar? — Osman Yüksel, içli, dertli bir uslupla kaleme alınan bu kitap bitmek üzeredir. Fiyatı sadece 75 Kr.

— Malatya Faciası: Hüseyin Üzmez'in alın yazısı, gözyaşlarınızı tutamadan okuyamıyacağınız bir eser, fiyatı 125 Kr.

— Bir Nesli Nasıl Mahvettiler? — Osman Yüksel, İlkokullardan başlıyarak, orta - liselere kadar çocuklara yapılan menfi telkinler, din, tarih, mukadesat düşmanlığı, çekilen nutuklar, verilen müsamereler, bütün bunların tesiri altında kalan gençlerin hali.. Pansiyon-hayatları, kadın öğretmenler... Ruh buhranları.. Mahvolan bir neslin serencamı.. Bu kitapta.. 125 Kr.

— Bir Yağmur Başladı: Son yılların en çok sevilen şairi Bekir Sıtkı Erdoğan'ın kitabı.. Tereddüt etmeden söyliyebiliriz ki Anadolu insanını en iyi anlıyan, en iyi dile getiren «Gurbetten gelmişim yorgunum hancı», «Karagözlüm efkârlanma gül gayrı», «Tren» gibi şiirleriyle Bekir Sıtkı olmuştur. İkinci baskısı yapılan bu kitap bitmek üzeredir. Fiyatı 100 Kr.

Bütün bu kitapların tutarı 875 Kr. olup adresimize «9» lira yollıyanlara taahhütlü olarak derhal gönderilir.

SERDENGEÇTİ'NİN ESKİ SAYILARI

Bizi 53 defa sorguya, 6 defa hapsaneye götüren Serdengeçti'nin eski sayıları bir âlemdir. 8 - 22 ye kadar bütün sayıları mevcuttur. Ondan evvelkiler, yani 1-8 kadar olanlar da inşaallah temin edilecektir. Siz şimdilik 8-22 arasını alınız. Fiyatlarında değişiklik yapmadık. Koca koca mecmualar sadece 30 kuruştur. Türkiye'de demokrasi mücadelesini, bir itkidarın nasıl çöktüğünü görmek istiyorsanız bu mecmuaları okuyunuz. 8-20 kadar olanları 30 kuruştan 390, son 21-22. sayıları 50 şer kuruştan olup cem'an 490 kuruştur.

Diğer neşriyatımız, kitaplarla birlikte 13.90 kuruş tutuyor. Yuvarlak hesap: 14 Lira.

MUHTEREM OKUYUCULARIMIZ!..

Serdengeçti mecmuaları ve kitapları, size heyecan, iman, bilgi verir. Bir devri bütün sefalet, sefahatiyle gözlerinizin önüne serer. Şer kuvvetlerin, kötü niyetlerin üzerine dolu dizgin yürüyüşler, bu mecmualarda ve eserlerdedir.

Serdengeçti mecmuası miliyetçi, mukaddesatçı gençliğin ateş hattıdır. Mecmuamızın ilk sayısında söylediğimiz gibi o, Tanrıdağı kadar Türk, Cebeli Nûr kadar müslümandır. Serdengeçti Hakka tapar, halkı tutar. Parolası budur.

BAYİLER:

Bu elinizdeki 24 ncü Sayıdır. Ramazanın sonuna doğru faturaları göndereceğiz. Bu ve bundan evvelki bütün sayıların, kitapların hesabını çıkaracak, borçlarınızı size bildireceğiz. Çok ve pek çok rica ediyoruz, faturaları alır almaz, borçlarınızı ödeyin.. Şu son iki sayı (23 - 24) ile kitaplardan bir miktarını isterseniz alıkoyun.. Belki soran arıyan olur. Ama satılanların tutarını diğerleriyle birlikte muhakkak gönderiniz. Adresi biliyorsunuz:

Serdengeçti, P. K. 3553 - Ankara

DİKKAT, DİKKAT!

Serdengeçti'nin 23. sayısı olan Mart Sayısı ile bu sayı aynı zamanda çıktı.. 23. sayısı mutlaka, ama mutlaka görünüz.. Bu sayıda: Mâbetsiz Şehir, Mâbede Kavuşuyor! — Gerçek kadın hürriyeti ne imiş? Kadın iffet ve namusunu mânâsız bulan bir porfesöre cevabımız — Kemalizmi din hâline getirmek istiyenler! Kemalizmin: İmanı, itikadı, ilmihali, Atatürk'ün sözleri Kur'anımız, Anıt-Kabir Kâbemiz» gibi başlıklarla Kitap çıkaranlara verdiğimiz esaslı cevaplar... Hep bu sayıdadır.

Serdengeçti'nin 23. sayısı hakikaten Serdengeçti'dir. Okuyunuz okutunuz.. Görünüz, gösteriniz..

SERDENGEÇTİ
ALLAH — MİLLET — VATAN YOLUNDA
İMAN - FİKİR — MÜCADELE
Sahibi ve Neşriyat Müdürü
OSMAN YÜKSEL
İdarehane: Denizciler Caddesi, Deniz Palas Oteli altında No. 9 — ANKARA
Mektup, havale, haberleşme adresi:
SERDENGEÇTİ, MERKEZ P.K. 353 - ANKARA
İLÂN KABUL ETMEZ
Abone Şartları:
6 Aylığı 6 Lira — Seneliği 12 Lira
Yabancı memleketler için iki misli
Gönderilen yazılar neşredilsin, edilmesin iade olunmaz.

Yıldız Matbaacılık ve Gazetecilik T.A.Ş. - Ankara, 1957

Fiatı: 50 krş.

www.ulkunet.com